

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 136

Ediția în limba română

Legislație

Anul 62

22 mai 2019

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale ⁽¹⁾ 1
- ★ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/770 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 20 mai 2019****privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Potențialul de creștere al comerțului electronic în Uniune nu a fost încă pe deplin exploatat. Strategia privind piața unică digitală pentru Europa abordează într-o manieră holistică principalele obstacole în calea dezvoltării comerțului electronic transfrontalier în Uniune pentru a elibera acest potențial. Asigurarea unui acces mai bun la conținut digital și la servicii digitale pentru consumatori, precum și facilitarea furnizării de conținut digital sau de servicii digitale de către întreprinderi pot contribui la stimularea economiei digitale și a creșterii economice generale în Uniune.
- (2) La articolul 26 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se prevede că Uniunea adoptă măsuri menite să stabilească sau să asigure funcționarea pieței interne, printre care și existența unei zone fără frontiere interne în care se asigură libera circulație a bunurilor și a serviciilor. În conformitate cu alineatul (1) și cu alineatul (2) litera (a) de la articolul 169 din TFUE, Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din TFUE în contextul finalizării pieței interne. Obiectivul prezentei directive este de a găsi echilibrul just între atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și promovarea competitivității întreprinderilor, asigurându-se în același timp respectarea principiului subsidiarității.
- (3) Se impune armonizarea anumitor aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, pornind de la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, pentru a realiza o adevărată piață unică digitală, a spori securitatea juridică și a reduce costurile tranzacțiilor, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).
- (4) Întreprinderile, în special IMM-urile, se confruntă adesea cu costuri suplimentare generate de diferențele dintre dispozițiile de drept intern obligatorii în materie de contracte de consum și cu insecuritate juridică atunci când oferă conținut digital sau servicii digitale la nivel transfrontalier. De asemenea, întreprinderile trebuie să suporte costuri pentru a-și adapta contractele la normele obligatorii specifice pentru furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale care se aplică deja în mai multe state membre. Se creează astfel diferențe în ceea ce privește domeniul de aplicare și conținutul dispozițiilor specifice de drept intern care reglementează astfel de contracte.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 57.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 aprilie 2019.

- (5) Consumatorii nu au întotdeauna încredere atunci când fac cumpărături transfrontaliere, mai ales în mediul online. Unul dintre principalii factori pentru această lipsă de încredere a consumatorilor este incertitudinea cu privire la drepturile lor contractuale esențiale și lipsa unui cadru contractual clar pentru conținutul digital sau serviciile digitale. Mulți consumatori se confruntă cu probleme legate de calitatea conținutului digital sau a serviciilor digitale sau de accesul la acest tip de conținut sau de servicii. De exemplu, consumatorii primesc conținut digital ori servicii digitale greșite sau defectuoase sau nu sunt în măsură să obțină acces la conținutul digital sau la serviciul digital în cauză. Ca urmare, consumatorii suferă prejudicii financiare și nefinanciare.
- (6) Pentru a soluționa astfel de probleme, atât întreprinderile, cât și consumatorii ar trebui să se poată baza pe drepturi contractuale pe deplin armonizate în anumite domenii de bază în ceea ce privește furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale în întreaga Uniune. Armonizarea deplină a unor aspecte-cheie ale reglementării ar spori în mod semnificativ securitatea juridică pentru consumatori și pentru întreprinderi.
- (7) Stabilirea de norme de drept armonizate în materie de contracte de consum în toate statele membre ar facilita furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale în întreaga Uniune de către întreprinderi, în special de către IMM-uri. Acestea ar oferi întreprinderilor un mediu stabil în materie de drept contractual atunci când furnizează conținut digital sau servicii digitale în alte state membre. Aceste norme ar evita, de asemenea, fragmentarea cadrului juridic generată în caz contrar de noile dispoziții de drept intern care reglementează în mod specific conținutul digital și serviciile digitale.
- (8) Consumatorii ar trebui să beneficieze de drepturi armonizate în domeniul furnizării de conținut digital și de servicii digitale care să asigure un nivel ridicat de protecție. Aceștia ar trebui să aibă drepturi obligatorii clare în ceea ce privește conținutul digital sau serviciile digitale pe care le primesc sau la care obțin acces de oriunde din Uniune. Astfel de drepturi ar trebui să le sporească încrederea de a achiziționa conținut digital sau servicii digitale. Acest lucru ar trebui să contribuie, de asemenea, la reducerea prejudiciului suferit în prezent de consumatori, deoarece ar exista un set de drepturi clare care le va permite să își soluționeze problemele cu care se confruntă în ceea ce privește conținutul digital sau serviciile digitale.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să armonizeze pe deplin anumite norme esențiale care, până în prezent, nu au fost reglementate la nivelul Uniunii sau la nivel național.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să își definească domeniul de aplicare în mod clar și neechivoc și să prevadă norme de fond clare pentru conținutul digital sau serviciile digitale care se încadrează în domeniul său de aplicare. Atât domeniul de aplicare al prezentei directive, cât și normele sale de fond ar trebui să fie neutre din punct de vedere tehnologic și valabile în timp.
- (11) Prezenta directivă ar trebui să prevadă norme comune privind anumite cerințe referitoare la contractele de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale încheiate între comercianți și consumatori. În acest scop, ar trebui să fie pe deplin armonizate normele privind conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital cu contractul, măsurile corective în caz de neconformitate sau de nefurnizare a conținutului digital ori a serviciului digital și modalitățile de punere în aplicare a acestor măsuri corective, precum și privind modificarea conținutului digital sau a serviciului digital. Existența unor norme pe deplin armonizate privind o serie de elemente esențiale ale dreptului contractelor de consum le-ar facilita întreprinderilor, în special IMM-urilor, posibilitatea de a își oferi produsele în alte state membre. Consumatorii ar beneficia de un nivel ridicat de protecție și de creșterea nivelului de bunăstare prin armonizarea deplină a normelor esențiale. Statele membre nu vor mai putea impune, în domeniul de aplicare al prezentei directive, alte cerințe de formă sau de fond. De exemplu, statele membre nu ar trebui să stabilească norme diferite de cele prevăzute în prezenta directivă cu privire la inversarea sarcinii probei, nici nu ar trebui să prevadă obligația consumatorului de a notifica comerciantului lipsa de conformitate într-o anumită perioadă de timp.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze dispozițiile de drept intern în ceea ce privește aspectele care nu sunt reglementate de prezenta directivă, cum ar fi dispozițiile de drept intern privind încheierea, valabilitatea, nulitatea ori efectele contractelor sau legalitatea conținutului digital sau a serviciului digital. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să stabilească natura juridică a contractelor de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, iar răspunsul la întrebarea dacă un astfel de contract constituie, de exemplu, un contract de vânzare, un contract de servicii, un contract de închiriere sau un contract sui generis ar trebui să fie determinat prin dispoziții de drept intern. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere nici dispozițiilor de drept intern care nu privesc în mod special contractelor de consum și care prevăd anumite măsuri corective pentru anumite tipuri de defecte care nu erau aparente în momentul încheierii contractului, și anume dispozițiilor de drept intern care pot stabili norme specifice privind răspunderea vânzătorului pentru viciile ascunse. De asemenea, prezenta directivă

nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern care prevăd măsurile corective necontractuale pe care le are la dispoziție consumatorul, în caz de neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, împotriva unor persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzacții sau a altor persoane care îndeplinesc obligațiile unor astfel de persoane.

- (13) De asemenea, statele membre dispun în continuare de libertatea de a reglementa, de exemplu, acțiunile în răspundere civilă ale unui consumator împotriva altei părți terțe decât comerciantul care furnizează sau se angajează să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital, cum ar fi un dezvoltator, care nu este în același timp și comerciantul, în temeiul prezentei directive.
- (14) De asemenea, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a reglementa, de exemplu, consecințele nefurnizării sau ale neconformității conținutului digital sau a unui serviciu digital, în cazul în care o astfel de nefurnizare sau de neconformitate este cauzată de un impediment care nu poate fi controlat de către comerciant și nu se poate pretinde comerciantului să fi evitat sau depășit impedimentul ori consecințele acestuia, cum ar fi un caz de forță majoră.
- (15) De asemenea, statele membre ar trebui să poată în continuare reglementa liber, de exemplu, drepturile părților de a amâna îndeplinirea obligațiilor lor sau a unei părți a acestora până la îndeplinirea obligațiilor de către cealaltă parte. De exemplu, statele membre ar trebui să poată reglementa liber dreptul consumatorului, în caz de neconformitate, de a amâna plata prețului sau a unei părți a acestuia până la aducerea în conformitate de către comerciant a conținutului digital sau a serviciului digital sau dreptul comerciantului de a reține orice rambursare datorată consumatorului la încetarea contractului până în momentul în care consumatorul îndeplinește obligația de a returna către furnizor suportul material, prevăzută de prezenta directivă.
- (16) De asemenea, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a extinde domeniul de aplicare al normelor din prezenta directivă la contracte care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive sau de a reglementa în alt mod asemenea contracte. De exemplu, statele membre ar trebui să aibă în continuare libertatea de a extinde protecția oferită consumatorilor prin prezenta directivă și la persoane fizice sau juridice care nu sunt consumatori în sensul prezentei directive, cum ar fi organizațiile neguvernamentale, întreprinderile nou-înființate sau IMM-urile.
- (17) Definiția consumatorului ar trebui să includă persoanele fizice care acționează în afara activității lor comerciale, industriale, artisanale sau profesionale. Cu toate acestea, în cazul contractelor cu dublu scop, când contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale și parțial aflate în afara acesteia, iar scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al contractului, statele membre ar trebui să poată în continuare reglementa în mod liber dacă și în ce condiții respectiva persoană ar trebui să fie, și ea, considerată drept consumator.
- (18) Prezenta directivă ar trebui să se aplice oricărui contract în care comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze consumatorului conținut digital sau un serviciu digital. Furnizorii de platforme ar putea fi considerați comercianți în temeiul prezentei directive în cazul în care acționează, în scopuri legate de propria lor afacere, în calitate de partener contractual direct al consumatorului pentru furnizarea de conținut digital sau a unui serviciu digital. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la furnizorii de platforme care nu îndeplinesc cerințele pentru a fi considerați comercianți în temeiul prezentei directive.
- (19) Directiva ar trebui să permită soluționarea problemelor care afectează diferitele categorii de conținut digital, de servicii digitale și furnizarea acestora. Pentru a ține seama de evoluțiile tehnologice rapide și pentru a menține valabilitatea în timp a noțiunii de conținut digital sau de serviciu digital, prezenta directivă ar trebui să acopere, printre altele, software-ul, aplicațiile, fișierele video, fișierele audio, fișierele de muzică, jocurile digitale, cărțile electronice sau alte publicații electronice și, de asemenea, serviciile digitale care permit crearea, prelucrarea sau stocarea de date în format digital ori accesul la acestea, inclusiv software-ul sub formă de servicii, cum ar fi partajarea materialelor video și audio și alte tipuri de găzduire de fișiere, procesarea de text sau jocurile oferite în mediul de tip cloud și platformele de comunicare socială. Deoarece există numeroase modalități prin care pot fi furnizate conținutul digital sau serviciile digitale, cum ar fi transmiterea pe un suport material, descărcarea de către consumatori pe dispozitivele lor, streamingul, acordarea accesului la capacitățile de stocare a conținutului digital sau accesul la utilizarea platformelor de comunicare socială, prezenta directivă ar trebui să se aplice, indiferent de mijlocul utilizat pentru transmiterea conținutului digital sau a serviciului digital, ori pentru acordarea de acces la conținutul digital sau la serviciul digital. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice serviciilor de acces la internet.

- (20) Prezenta directivă și Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ ar trebui să se completeze reciproc. În timp ce prezenta directivă prevede norme privind anumite cerințe referitoare la contractele de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, Directiva (UE) 2019/771 prevede norme privind anumite cerințe referitoare la contractele de vânzare de bunuri. În consecință, pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor și a asigura un cadru juridic clar și simplu pentru comercianții de conținut digital, prezenta directivă ar trebui să se aplice inclusiv conținutului digital furnizat pe suport material, cum ar fi DVD-urile, CD-urile, unitățile flash pentru USB și cardurile de memorie, precum și suportului material, cu condiția ca suportul material să servească exclusiv ca suport al conținutului digital. Cu toate acestea, în locul dispozițiilor prezentei directive privind obligația de furnizare a comerciantului și măsurile corective aflate la dispoziția consumatorului în caz de nefurnizare, ar trebui să se aplice dispozițiile Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ referitoare la obligațiile legate de livrarea bunurilor și măsurile corective în cazul în care nu se realizează livrarea. În plus, dispozițiile Directivei 2011/83/UE privind, de exemplu, dreptul de retractare și natura contractului în baza căruia sunt furnizate bunurile respective ar trebui, de asemenea, să se aplice în continuare suporturilor materiale de acest tip și conținutului digital furnizat pe acestea. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere dreptului de distribuire care se aplică acestor bunuri în temeiul dreptului privind drepturile de autor.
- (21) Directiva (UE) 2019/771 ar trebui să se aplice contractelor de vânzare de bunuri, inclusiv bunuri cu elemente digitale. Noțiunea de bunuri cu elemente digitale ar trebui să se refere la bunurile care încorporează conținut digital sau un serviciu digital sau sunt interconectate cu acestea, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunurile nu își pot îndeplini funcțiile. Conținutul digital sau un serviciu digital încorporat în bunuri ori interconectat cu acestea în acest mod ar trebui să intre sub incidența Directivei (UE) 2019/771, dacă este furnizat împreună cu bunurile în temeiul unui contract de vânzare a bunurilor respective. Stabilirea faptului că furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale încorporate sau interconectate face sau nu parte din contractul de vânzare încheiat cu vânzătorul ar trebui să depindă de conținutul contractului respectiv. Ar trebui să fie incluse aici conținutul digital sau serviciile digitale încorporate sau interconectate a căror furnizare este explicit prevăzută de contract. Ar trebui, de asemenea, să fie incluse aici contractele de vânzare care pot fi înțelese ca având ca obiect furnizarea de conținut digital specific sau de servicii digitale specifice care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul s-ar putea aștepta în mod rezonabil, dată fiind natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarație publică făcută de vânzător sau în numele acestuia ori de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzacții, inclusiv producătorul. De exemplu, în cazul în care un anunț publicitar ar prezenta un televizor inteligent ca integrând o anumită aplicație video, aceasta ar fi considerată a face parte din contractul de vânzare. Această condiție ar trebui să se aplice indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital este preinstalat în cadrul bunului ca atare sau dacă acesta trebuie descărcat ulterior pe un alt dispozitiv și este numai interconectat cu bunul.
- De exemplu, un telefon inteligent ar putea fi prevăzut cu o aplicație preinstaltă standardizată, furnizată în temeiul contractului de vânzare, cum ar fi aplicația pentru alarmă sau aplicația pentru aparat fotografic. Un alt exemplu ar putea fi cel al unui ceas inteligent. Într-un astfel de caz, ceasul însuși ar fi considerat drept bunul cu elemente digitale care își poate îndeplini funcțiile numai prin intermediul unei aplicații care este prevăzută în contractul de vânzare, dar care trebuie descărcată de consumator pe un telefon inteligent; aplicația fiind așadar elementul digital interconectat. Această condiție ar trebui, de asemenea, să se aplice și în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital încorporat sau interconectat nu este furnizat de către vânzătorul însuși, ci este furnizat de către un terț în temeiul contractului de vânzare. Pentru a evita incertitudinea, atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori, în cazul în care nu se știe sigur dacă conținutul digital sau serviciul digital face parte din contractul de vânzare, ar trebui să se aplice Directiva (UE) 2019/771. În plus, stabilirea unei relații contractuale bilaterale între vânzător și consumator din care face parte furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale încorporate sau interconectate nu ar trebui să fie afectată de simplul fapt că, pentru a beneficia de conținutul digital sau de serviciile digitale în cauză, consumatorul trebuie să își dea acordul pentru încheierea cu un terț a unui acord de licență.
- (22) Dimpotrivă, în cazul în care absența respectivului conținut digital sau serviciu digital încorporat sau interconectat nu împiedică bunurile să își îndeplinească funcțiile ori în cazul în care consumatorul încheie un contract de furnizare a unui conținut digital sau a unui serviciu digital care nu face parte din contractul de vânzare a bunurilor cu elemente digitale, contractul respectiv ar trebui să fie considerat distinct de contractul de vânzare a bunurilor, chiar dacă vânzătorul intermediază cel de-al doilea contract cu comerciantul terț, și ar putea intra sub incidența prezentei directive. De exemplu, atunci când consumatorul descarcă o aplicație pentru un joc dintr-un magazin de aplicații pe un telefon inteligent, contractul de furnizare a aplicației pentru joc este distinct

⁽³⁾ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (a se vedea pagina 28 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁴⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

de contractul de vânzare a telefonului inteligent. Prin urmare, Directiva (UE) 2019/771 ar trebui să se aplice numai contractului de vânzare a telefonului inteligent, în timp ce furnizarea aplicației pentru joc ar putea să intre sub incidența prezentei directive, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta directivă. Un alt exemplu l-ar reprezenta cazul în care se convine în mod expres cu privire la cumpărarea de către consumator a unui telefon inteligent fără un sistem de operare specific și, ulterior, consumatorul încheie un contract pentru furnizarea unui sistem de operare de către un terț. Într-un astfel de caz, furnizarea sistemului de operare achiziționat separat nu ar face parte din contractul de vânzare și, prin urmare, nu ar intra sub incidența Directivei (UE) 2019/771, dar ar putea intra sub incidența prezentei directive, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta directivă.

- (23) Reprezentările digitale ale unei valori, cum ar fi bonurile electronice sau cupoanele electronice, sunt utilizate de consumatori pentru a plăti diferite bunuri sau servicii pe piața unică digitală. Astfel de reprezentări digitale ale unei valori devin tot mai importante pentru furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale și ar trebui, prin urmare, să fie considerate metodă de plată în sensul prezentei directive. Ar trebui să se considere că monedele virtuale fac parte dintre reprezentările digitale ale unei valori, în măsura în care sunt recunoscute de dreptul intern. Diferențierea în funcție de metodele de plată ar putea duce la discriminare și poate oferi un stimulente nejustificat pentru ca întreprinderile să se orienteze către oferirea de conținut digital sau de servicii digitale în schimbul reprezentărilor digitale ale unei valori. Totuși, deoarece reprezentările digitale ale unei valori au unicul scop de a servi ca metodă de plată, acestea nu ar trebui să fie considerate ca reprezentând, în sine, conținut digital sau serviciu digital în sensul prezentei directive.
- (24) Conținutul digital și serviciile digitale sunt adesea furnizate și în cazul în care consumatorul nu plătește un preț, ci îi furnizează comerciantului date cu caracter personal. Aceste modele de afaceri sunt utilizate în diferite forme pe o parte semnificativă a pieței. Deși recunoaște pe deplin că protecția datelor cu caracter personal este un drept fundamental și, așadar, datele cu caracter personal nu pot fi considerate o marfă, prezenta directivă ar trebui să asigure faptul că, în contextul acestor modele de afaceri, consumatorii au dreptul la măsuri corective contractuale. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice contractelor în care comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze conținut digital sau un serviciu digital consumatorului, iar consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze date cu caracter personal. Datele cu caracter personal ar putea fi furnizate comerciantului fie în momentul încheierii contractului, fie ulterior, de exemplu, atunci când consumatorul își dă consimțământul ca comerciantul să utilizeze datele cu caracter personal pe care consumatorul le-ar putea încărca sau le-ar putea crea cu ajutorul conținutului digital sau al serviciului digital. Dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal prevede o listă cuprinzătoare de temeuri juridice pentru prelucrarea legală a datelor cu caracter personal. Prezenta directivă ar trebui să se aplice oricărui contract în care consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze comerciantului date cu caracter personal. De exemplu, prezenta directivă ar trebui să se aplice în cazul în care consumatorul deschide un cont pe o platformă de comunicare socială și pune la dispoziția comerciantului numele și adresa de e-mail, care sunt folosite și pentru alte scopuri decât simpla furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital sau respectarea cerințelor legale. Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, și în cazul în care consumatorul își dă consimțământul ca orice material care constituie date cu caracter personal, cum ar fi fotografiile sau postările pe care le încarcă, să fie prelucrate de comerciant în scopuri de marketing. Totuși, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a decide dacă sunt respectate dispozițiile de drept intern privind încheierea, existența și valabilitatea contractelor.
- (25) În cazul în care conținutul digital și serviciile digitale nu sunt furnizate în schimbul unui preț, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice situațiilor în care comerciantul colectează date cu caracter personal numai pentru a furniza conținut digital sau un serviciu digital ori în scopul exclusiv al îndeplinirii cerințelor legale. Printre aceste situații se pot număra, de exemplu, cazurile în care înregistrarea consumatorului este impusă de legile aplicabile în scopuri de securitate și identificare. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice situațiilor în care comerciantul colectează numai metadate, cum ar fi informații referitoare la dispozitivul consumatorului sau la istoricul de navigare al acestuia, cu excepția cazului în care această situație este considerată a fi un contract în temeiul dispozițiilor de drept intern. De asemenea, aceasta nu ar trebui să se aplice în situațiile în care consumatorul, fără să fi încheiat un contract cu comerciantul, este expus publicității exclusiv pentru a avea acces la conținut digital sau la un serviciu digital. Totuși, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la aceste situații sau să reglementeze în alt mod aceste situații, care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (26) Prezenta directivă ar trebui să se aplice contractelor care prevăd dezvoltarea unui conținut digital adaptat cerințelor specifice ale consumatorului, inclusiv a unui program software adaptat. Prezenta directivă ar trebui să se aplice și în cazul furnizării de fișiere electronice, necesare în contextul imprimării 3D a bunurilor, în măsura în care astfel de fișiere se încadrează în definiția conținutului digital sau a serviciilor digitale în sensul prezentei directive. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze drepturile sau obligațiile legate de bunurile produse cu ajutorul tehnologiei de imprimare 3D.

- (27) Întrucât prezenta directivă ar trebui să se aplice contractelor care au ca obiect furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale către consumator, aceasta nu ar trebui să se aplice contractelor al căror obiect principal constă în furnizarea de servicii profesionale, cum ar fi servicii de traducere, servicii de arhitectură, servicii juridice sau alte servicii de consiliere profesională care sunt adesea prestate personal de către comerciant, indiferent dacă comerciantul utilizează mijloace digitale pentru a genera rezultatul serviciului sau pentru a îl livra ori transmite către consumator. În mod similar, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice serviciilor publice precum serviciile de securitate socială sau registrele publice în care mijloacele digitale sunt utilizate numai pentru transmiterea sau comunicarea serviciului către consumator. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice nici înscrisurilor autentice și altor acte notariale, indiferent dacă acestea sunt efectuate, înregistrate, reproduse sau transmise prin mijloace digitale.
- (28) Piața serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, care nu se conectează cu resurse de numerotație alocate public, evoluează rapid. În ultimii ani, apariția unor noi servicii digitale care fac posibilă comunicarea interpersonală pe internet, cum ar fi serviciile de e-mail pe internet și serviciile de mesagerie online, a determinat creșterea numărului de consumatori care folosesc astfel de servicii. Din aceste motive, este necesar să se asigure o protecție a consumatorilor eficace cu privire la astfel de servicii. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice și serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere.
- (29) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice asistenței medicale astfel cum este definită în Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾. Excluderea „asistenței medicale” din domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să se aplice și oricărui conținut digital sau serviciu digital care constituie un dispozitiv medical, astfel cum este acesta definit de Directiva 93/42/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾, de Directiva 90/385/CEE a Consiliului ⁽⁷⁾ sau de Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾, în cazul în care un astfel de dispozitiv medical este prescris sau furnizat de un cadru medical, astfel cum este acesta definit de Directiva 2011/24/UE. Totuși, prezenta directivă ar trebui să se aplice oricărui conținut digital sau serviciu digital care constituie un dispozitiv medical, cum ar fi aplicațiile din domeniul sănătății, care poate fi obținut de consumator fără a fi fost prescris sau furnizat de un cadru medical.
- (30) Dreptul în vigoare al Uniunii în materie de servicii financiare conține numeroase norme privind protecția consumatorilor. Serviciile financiare, astfel cum sunt definite de dreptul aplicabil sectorului respectiv, în special de Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, includ și conținutul digital sau serviciile digitale care privesc sau care permit accesul la servicii financiare și, prin urmare, sunt acoperite de protecția dreptului Uniunii în materie de servicii financiare. Contractele referitoare la conținutul digital sau serviciile digitale care constituie un serviciu financiar ar trebui, prin urmare, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (31) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice conținutului digital sau unui serviciu digital care este furnizat unui public în cadrul unei manifestări artistice sau de altă natură, cum ar fi proiecțiile cinematografice digitale sau spectacolele teatrale audiovizuale. Prezenta directivă ar trebui însă să se aplice în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este furnizat unui public prin transmisia semnalului, cum ar fi serviciile de televiziune digitală.
- (32) Software-ul gratuit și cu sursă deschisă, în cazul căruia codul sursă este partajat gratuit, iar utilizatorii pot accesa, utiliza, modifica și redistribui gratuit software-ul sau versiuni modificate ale acestuia, poate contribui la cercetarea și inovarea din cadrul pieței conținutului digital și al serviciilor digitale. Pentru a preveni crearea de obstacole în calea acestor evoluții ale pieței, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice nici software-ului gratuit și cu sursă deschisă, cu condiția ca acesta să nu fie furnizat în schimbul unui preț și ca datele cu caracter personal ale consumatorului să fie folosite numai pentru îmbunătățirea securității, compatibilității sau interoperabilității software-ului.

⁽⁵⁾ Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO L 88, 4.4.2011, p. 45).

⁽⁶⁾ Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, 12.7.1993, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 90/385/CEE a Consiliului din 20 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la dispozitivele medicale active implantabile (JO L 189, 20.7.1990, p. 17).

⁽⁸⁾ Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* (JO L 331, 7.12.1998, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

- (33) Conținutul digital sau serviciile digitale sunt adesea combinate cu furnizarea de bunuri sau alte servicii și oferite consumatorului în cadrul aceluiași contract care cuprinde un pachet de diferite elemente, cum ar fi furnizarea de televiziune digitală și achiziționarea de echipamente electronice. În astfel de cazuri, contractul dintre consumator și furnizor include elemente ale unui contract pentru furnizarea de conținut digital sau a unui serviciu digital, dar și elemente ale altor tipuri de contracte, cum ar fi contractele de vânzare de bunuri sau servicii. Prezenta directivă ar trebui să se aplice numai elementelor din contractul global care constă în furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale. Celelalte elemente ale contractului ar trebui să fie reglementate de dispozițiile de drept intern aplicabile contractelor respective sau, după caz, de alt act legislativ al Uniunii care reglementează un anumit sector sau obiect de activitate. În mod similar, toate efectele pe care desființarea unui element din pachetul contractual le poate avea asupra celorlalte elemente din pachetul contractual sunt reglementate de dreptul intern. Totuși, pentru a asigura coerența cu dispozițiile specifice sectorului ale Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾, care reglementează pachetele contractuale, în cazul în care un comerciant oferă, în sensul directivei menționate, conținut digital sau un serviciu digital combinat cu un serviciu de comunicații interpersonale bazat pe numere sau cu un serviciu de acces la internet, dispozițiile prezentei directive privind modificarea conținutului digital nu ar trebui să se aplice elementului din pachet care constituie conținut digital sau serviciu digital. Dispozițiile Directivei (UE) 2018/1972 care reglementează acest aspect ar trebui, în schimb, să se aplice tuturor elementelor din pachet, inclusiv conținutului digital sau serviciului digital.
- (34) Dispozițiile prezentei directive privind pachetele contractuale ar trebui să se aplice numai în cazurile în care diferitele elemente ale pachetului sunt oferite de același comerciant aceluiași consumator în cadrul unui contract unic. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern care reglementează condițiile în care se poate considera că un contract pentru furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale are legătură cu alt contract sau este auxiliar unui alt contract încheiat de consumator cu același comerciant sau cu alt comerciant, măsurilor corective care urmează a fi exercitate în temeiul oricăruia dintre contracte sau efectului pe care încetarea unui contract l-ar avea asupra celui alt contract.
- (35) Practica comercială ce constă în gruparea de oferte de conținut digital sau de servicii digitale cu furnizarea de bunuri ori de alte servicii face obiectul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾ privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori. O astfel de grupare nu este interzisă ca atare în temeiul Directivei 2005/29/CE. Cu toate acestea, este interzisă atunci când se consideră că este neloială, în urma unei evaluări de la caz la caz, în conformitate cu criteriile stabilite în directiva respectivă. Dreptul Uniunii în materie de concurență permite combaterea practicilor de legare și de grupare, atunci când acestea aduc atingere procesului concurenței și dăunează consumatorilor.
- (36) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere altor acte legislative ale Uniunii care reglementează un anumit sector sau obiect de activitate, cum ar fi telecomunicațiile, comerțul electronic și protecția consumatorilor. De asemenea, ea ar trebui să nu aducă atingere dreptului Uniunii și dispozițiilor de drept intern în materie de drepturi de autor și drepturilor conexe, inclusiv portabilitatea serviciilor de conținut online.
- (37) Desfășurarea activităților care intră sub incidența prezentei directive ar putea presupune prelucrarea datelor cu caracter personal. Dreptul Uniunii oferă un cadru cuprinzător privind protecția datelor cu caracter personal. În special, prezenta directivă nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679 ⁽¹²⁾ și Directivei 2002/58/CE ⁽¹³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Cadrul respectiv se aplică tuturor datelor cu caracter personal prelucrate în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă. Prin urmare, datele cu caracter personal ar trebui să fie colectate sau prelucrate în alt mod numai în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva 2002/58/CE. În caz de divergență între prezenta directivă și dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, acesta din urmă ar trebui să prevaleze.

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

⁽¹¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹³⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze condițiile pentru prelucrarea legală a datelor cu caracter personal, întrucât acest aspect este reglementat în special prin Regulamentul (UE) 2016/679. În consecință, orice prelucrare a datelor cu caracter personal în legătură cu un contract care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive este legală numai dacă acest lucru este în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 referitoare la temeiul juridic pentru prelucrarea datelor cu caracter personal. În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal se bazează pe consimțământ, în special în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679, se aplică dispozițiile specifice din regulamentul respectiv, inclusiv cele referitoare la condițiile de evaluare a acordării în mod liber a consimțământului. Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze valabilitatea consimțământului acordat. Regulamentul (UE) 2016/679 conține, de asemenea, drepturi extinse în ceea ce privește ștergerea datelor și portabilitatea datelor. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere acelor drepturi care se aplică oricăror date cu caracter personal furnizate de consumator comerciantului sau colectate de către comerciant în legătură cu orice contract care intră sub incidența prezentei directive și atunci când consumatorul a obținut încetarea contractului în conformitate cu prezenta directivă.
- (39) Dreptul la ștergerea datelor și dreptul consumatorului de a își retrage consimțământul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să se aplice în întregime și în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă. Dreptul consumatorului de a obține încetarea contractului în conformitate cu prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului consumatorului, în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679, de a își retrage orice consimțământ acordat pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal.
- (40) Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze consecințele pentru contractele reglementate de prezenta directivă în cazul în care consumatorul își retrage consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal. Astfel de consecințe ar trebui să fie reglementate de dispozițiile de drept intern.
- (41) Există mai multe modalități prin care comerciantul poate furniza conținutul digital sau serviciile digitale către consumatori. Este oportun să se stabilească anumite norme simple și clare în ceea ce privește modalitățile și termenul de îndeplinire a obligației de furnizare, care este principala obligație contractuală a comerciantului, punând conținutul digital sau serviciul digital la dispoziția consumatorului sau acordându-i acestuia acces la conținutul digital ori la serviciul digital. Ar trebui să se considere că conținutul digital sau serviciul digital este pus la dispoziția consumatorului sau poate fi accesat de acesta atunci când conținutul digital ori serviciul digital este disponibil sau orice mijloc adecvat pentru accesarea sau descărcarea acestuia a ajuns la sfera consumatorului și nu este necesară nicio acțiune suplimentară din partea comerciantului pentru a permite consumatorului să utilizeze conținutul digital sau serviciul digital în conformitate cu contractul. Având în vedere că comerciantul nu răspunde, în principiu, de actele sau omisiunile unui terț care operează o instalație fizică sau virtuală, cum ar fi, de exemplu, o platformă electronică sau o instalație de stocare în cloud, pe care consumatorul o selectează pentru a primi sau stoca conținutul digital sau serviciul digital, ar trebui să fie suficient ca comerciantul să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital acestui terț. Totuși, instalația fizică sau virtuală nu poate fi considerată ca fiind aleasă de consumator în cazul în care această instalație se află sub controlul comerciantului sau este legată contractual de comerciant, sau în cazul în care consumatorul a selectat această instalație fizică sau virtuală pentru primirea conținutului digital sau a serviciului digital, însă alegerea respectivă a fost singura oferită de comerciant pentru a primi sau a accesa conținutul digital sau serviciul digital.

În cazul în care nu se poate considera că instalația fizică sau virtuală a fost aleasă de consumator, ar trebui să se considere că obligația comerciantului de a furniza conținutul digital sau serviciul digital nu este îndeplinită dacă conținutul digital sau serviciul digital este furnizat către instalația fizică sau virtuală, dar consumatorul nu poate primi sau accesa conținutul digital sau serviciul digital în conformitate cu prezenta directivă. În aceste cazuri, consumatorul ar trebui să dispună de aceleași măsuri corective de care ar dispune în cazul în care comerciantul nu ar fi furnizat conținutul digital sau serviciul digital. În ceea ce privește momentul furnizării, în conformitate cu practicile pieței și cu posibilitățile tehnice și pentru a asigura un anumit grad de flexibilitate, conținutul digital sau serviciul digital ar trebui furnizat fără întârzieri nejustificate, cu excepția cazului în care părțile decid să convină altfel pentru a ține cont de alte modele de furnizare.

- (42) Conținutul digital sau serviciul digital ar trebui să respecte cerințele convenite între comerciant și consumator în contract. În special, acesta ar trebui să respecte descrierea și cantitatea convenite, de exemplu, numărul de fișiere de muzică care pot fi accesate, precum și calitatea, de exemplu, rezoluția imaginii, limba și versiunea convenite în contract. Acesta ar trebui, de asemenea, să dețină securitatea, funcționalitatea, compatibilitatea, interoperabilitatea și alte caracteristici prevăzute în contract. Cerințele contractului ar trebui să le includă pe cele care rezultă din informațiile precontractuale care, în conformitate cu Directiva 2011/83/UE, fac parte integrantă din contract. Cerințele respective ar putea fi stabilite, de asemenea, într-un acord privind nivelul serviciilor, în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile, un astfel de acord face parte din relația contractuală dintre consumator și comerciant.

- (43) Noțiunea de funcționalitate ar trebui înțeleasă ca referindu-se la modul în care poate fi utilizat conținutul digital sau un serviciu digital. De exemplu, absența sau prezența oricăror restricții tehnice, cum ar fi protecția prin intermediul administrării drepturilor digitale sau codarea pe regiuni, ar putea avea un impact asupra posibilității ca conținutul digital sau serviciul digital să își îndeplinească toate funcțiile, având în vedere scopul său. Noțiunea de interoperabilitate semnalează dacă și în ce măsură conținutul digital sau serviciul digital poate funcționa cu un hardware sau software diferit de cel care se folosește în mod normal pentru conținutul digital sau serviciile digitale de același tip. Funcționarea reușită ar putea presupune, de exemplu, capacitatea conținutului digital sau serviciului digital de a face schimb de informații cu un astfel de software sau hardware și de a utiliza informațiile schimbate.
- (44) Având în vedere evoluția constantă a conținutului digital și a serviciilor digitale, comercianții pot conveni cu consumatorii să ofere actualizări și caracteristici pe măsură ce devin disponibile. Prin urmare, conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital ar trebui, de asemenea, să fie evaluată pentru a se stabili dacă conținutul digital sau serviciul digital este actualizat în modul care a fost stipulat în contract. Nefurnizarea actualizărilor care au fost convenite în contract ar trebui să fie considerată drept o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital. În plus, actualizările incorecte sau incomplete ar trebui, de asemenea, să fie considerate drept o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, deoarece acest lucru ar însemna că aceste actualizări nu sunt efectuate în modul stipulat în contract.
- (45) Pentru a fi conform și pentru a se asigura că consumatorii nu sunt privați de drepturile lor, de exemplu, în cazurile în care contractul stabilește standarde foarte scăzute, conținutul digital sau serviciul digital ar trebui să respecte nu doar cerințele subiective de conformitate, ci, în plus, și cerințele obiective de conformitate prevăzute de prezenta directivă. Conformitatea ar trebui evaluată având în vedere, printre altele, scopul pentru care s-ar utiliza în mod normal conținut digital sau un serviciu digital de același tip. Acesta ar trebui să dețină, de asemenea, caracteristicile de calitate și performanță normale pentru conținutul digital sau serviciile digitale de același tip și la care consumatorii se pot aștepta, în mod rezonabil, având în vedere natura conținutului digital sau a serviciului digital și ținându-se seama de orice declarație publică referitoare la caracteristicile specifice conținutului digital sau serviciului digital făcută de către comerciant sau de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzacții ori în numele acestuia (acestora).
- (46) Standardul privind caracterul rezonabil cu privire la orice trimitere din prezenta directivă la aspectele la care se poate aștepta în mod rezonabil o persoană ar trebui să fie stabilit în mod obiectiv, având în vedere natura și scopul conținutului digital sau serviciului digital, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile părților implicate. În special, termenul considerat rezonabil pentru aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital ar trebui să fie stabilit în mod obiectiv, având în vedere natura neconformității.
- (47) Pe parcursul unei perioade la care consumatorul s-ar putea aștepta în mod rezonabil, comerciantul ar trebui să furnizeze consumatorului actualizări, inclusiv actualizări de securitate, pentru a menține conținutul digital sau serviciul digital conform și securizat. De exemplu, în ceea ce privește conținutul digital sau serviciile digitale ale căror scop este limitat în timp, obligația de a furniza actualizări ar trebui limitată la termenul respectiv, în timp ce, pentru alte tipuri de conținut digital sau de serviciu digital, perioada în care ar trebui furnizate actualizările consumatorului ar putea fi egală cu perioada de răspundere pentru lipsa de conformitate sau se poate prelungi dincolo de perioada respectivă, ceea ce s-ar putea întâmpla în special în ceea ce privește actualizărilor de securitate. Consumatorul ar trebui să aibă libertatea de a decide dacă instalează actualizările furnizate. În cazul în care consumatorul decide să nu instaleze actualizările, acesta nu poate să se aștepte ca conținutul digital sau serviciul digital să fie în continuare conform. Comerciantul ar trebui să informeze consumatorul că decizia consumatorului de a nu instala actualizările care sunt necesare pentru a menține conținutul digital sau serviciul digital în conformitate, inclusiv actualizările de securitate, vor afecta răspunderea comerciantului în ceea ce privește conformitatea acelor caracteristici ale conținutului digital sau ale serviciului digital care ar trebui să fie menținute în conformitate de actualizările relevante. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de a furniza actualizările de securitate stabilite de dreptul Uniunii sau de dispozițiile de drept intern.
- (48) Regulamentul (UE) 2016/679 sau orice altă dispoziție din dreptul Uniunii privind protecția datelor ar trebui să se aplice pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în legătură cu orice contract care intră sub incidența prezentei directive. În plus, prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor, obligațiilor și măsurilor corective necontractuale prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679. Faptele care duc la o neconformitate cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv principiile de bază, cum ar fi cerințele pentru reducerea la minimum a datelor, protecția datelor începând cu momentul conceperii și protecția implicită a datelor, pot fi considerate, în funcție de situație, și ca o lipsă de conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital cu cerințele

subiective sau obiective de conformitate prevăzute în prezenta directivă. Un exemplu l-ar putea reprezenta cazul în care un comerciant își asumă în mod explicit o obligație contractuală, sau contractul poate fi interpretat în acest mod, ceea ce ține, de asemenea, de obligațiile comerciantului în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679. În acest caz, un astfel de angajament contractual poate face parte din cerințele subiective de conformitate. Un alt exemplu ar putea fi cazul în care nerespectarea obligațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 ar putea, în același timp, să facă conținutul digital sau serviciul digital impropriu scopului său și, prin urmare, să constituie o neconformitate cu cerințele obiective de conformitate, care impun ca conținutul sau serviciul digital să fie adecvat scopurilor pentru care ar fi utilizat în mod normal conținut digital sau serviciile digitale de același tip.

Astfel s-ar întâmpla, de exemplu, în cazul în care comerciantul unui software de criptare a datelor nu reușește să pună în aplicare măsurile adecvate impuse de Regulamentul (UE) 2016/679 pentru a se asigura că datele cu caracter personal din momentul conceperii nu sunt divulgate unor destinatari neautorizați, ceea ce ar face ca software-ul de criptare să nu fie adecvat scopului său, care este transferul în condiții de siguranță al datelor de către consumator către destinatarul preconizat. În fine, ar putea exista cazuri în care nerespectarea de către comerciant a obligațiilor care îi revin în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 poate constitui, de asemenea, o lipsă de conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital cu cerința obiectivă de conformitate care impune ca conținutul digital sau serviciul digital să aibă caracteristicile normale pentru conținutul digital sau pentru serviciile digitale de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil. De exemplu, în cazul în care comerciantul unei aplicații de cumpărături online nu ia măsurile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 pentru securitatea prelucrării datelor cu caracter personal ale consumatorului și, în consecință, informațiile privind cardul de credit al consumatorului este expus la programe malware sau spyware, acest lucru ar putea constitui, de asemenea, o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital în sensul prezentei directive, întrucât consumatorul s-ar aștepta, în mod rezonabil, ca o astfel de aplicație să prezinte în mod normal caracteristici care să împiedice divulgarea detaliilor privind plățile. În cazul în care faptele care conduc la o nerespectare a cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 constituie, de asemenea, o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital cu cerințele subiective sau obiective de conformitate prevăzute în prezenta directivă, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate prevăzute de prezenta directivă, cu excepția cazului în care contractul este deja nul sau anulabil în temeiul dispozițiilor de dreptul intern.

- (49) Pentru a asigura suficientă flexibilitate, ar trebui să fie posibil ca părțile să se abată de la cerințele obiective de conformitate. O astfel de abatere ar trebui să fie posibilă numai în cazul în care consumatorul a fost informat în mod explicit cu privire la aceasta și consumatorul o acceptă separat de alte declarații sau acorduri și în mod activ și fără echivoc. Ambele condiții ar putea, de exemplu, să fie îndeplinite prin bifarea unei căsuțe, prin apăsarea unui buton sau prin activarea unei funcții similare.
- (50) În momentul aplicării normelor din prezenta directivă, comercianții ar trebui să utilizeze standarde, specificații tehnice deschise, bune practici și coduri de conduită, inclusiv în ceea ce privește formatul utilizat în mod normal, care poate fi citit în mod automat pentru recuperarea unui conținut care nu reprezintă date cu caracter personal furnizate sau create de utilizator la utilizarea conținutului sau a serviciului digital, și inclusiv în ceea ce privește securitatea sistemelor informatice și a mediilor digitale, indiferent dacă sunt stabilite la nivel internațional, al Uniunii sau al unui anumit sector industrial. În acest context, Comisia ar putea solicita asociațiilor profesionale și altor organizații reprezentative să elaboreze standarde internaționale și ale Uniunii, precum și un cod de conduită care ar putea contribui la punerea în aplicare uniformă a prezentei directive.
- (51) Numeroase tipuri de conținut digital sau de servicii digitale sunt furnizate în mod continuu pe parcursul unei anumite perioade, cum ar fi accesul la serviciile de cloud. Prin urmare, este necesar să se asigure conformitatea conținutului digital sau a serviciilor digitale pe toată durata contractului. Întreruperile pe termen scurt ale furnizării de conținut digital sau de servicii digitale ar trebui tratate drept cazuri de neconformitate dacă aceste întreruperi sunt mai mult decât neglijabile sau se repetă. În plus, având în vedere îmbunătățirea frecventă a conținutului digital și a serviciilor digitale, în special prin actualizări, versiunea conținutului digital sau a serviciului digital furnizat consumatorului ar trebui să fie cea mai recentă versiune disponibilă la momentul încheierii contractului, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.
- (52) Pentru a funcționa corect, conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie corect integrat în echipamentele hardware și programele software ale consumatorului. O neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital cauzată de o integrare incorectă ar trebui considerată ca o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital propriu-zis, din moment ce conținutul digital a fost integrat de comerciant sau sub controlul acestuia ori de consumator, urmând instrucțiunile de integrare ale comerciantului, iar integrarea incorectă a fost cauzată de deficiențe, în instrucțiunile de integrare necesare, cum ar fi caracterul incomplet sau lipsa de claritate, care face instrucțiunile de integrare dificil de utilizat pentru consumatorul mediu.

- (53) Restricțiile privind utilizarea de către consumatori a conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu prezenta directivă ar putea rezulta din limitările impuse de titularul drepturilor de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul proprietății intelectuale. Astfel de restricții își pot avea originea în acordul de licență al utilizatorului final, în temeiul căruia este furnizat consumatorului conținutul digital sau serviciul digital. Acesta poate fi cazul atunci când, de exemplu, acordul de licență pentru un utilizator final interzice utilizarea de către consumator a anumitor caracteristici legate de funcționalitatea conținutului digital sau a serviciului digital. O astfel de restricție ar putea duce la încălcarea de către conținutul digital sau serviciul digital a cerințelor obiective de conformitate prevăzute în prezenta directivă, în cazul în care s-ar referi la caracteristici care se regăsesc în mod normal în conținutul digital sau serviciile digitale de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil. În astfel de cazuri, consumatorul ar trebui să fie în măsură să solicite, din partea comerciantului care a furnizat conținutul digital sau serviciul digital, măsurile corective prevăzute în prezenta directivă în caz de neconformitate. Comerciantul ar trebui să poată evita o astfel de răspundere numai prin îndeplinirea condițiilor de derogare de la cerințele obiective de conformitate, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, și anume numai în cazul în care comerciantul informează în mod special consumatorul înainte de încheierea contractului că o anumită caracteristică a conținutului digital sau a serviciului digital se abate de la cerințele obiective de conformitate, iar consumatorul acceptă în mod expres și separat abaterea respectivă.
- (54) Viciile juridice sunt o problemă deosebit de importantă pentru conținutul digital sau pentru serviciile digitale care fac obiectul drepturilor de proprietate intelectuală. Restricțiile privind utilizarea de către consumatori a conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu prezenta directivă ar putea rezulta din încălcarea drepturilor terților. O astfel de încălcare a drepturilor ar putea împiedica efectiv consumatorul să beneficieze de conținutul digital sau de serviciul digital sau de unele dintre caracteristicile acestuia, de exemplu, atunci când consumatorul nu poate avea acces la conținutul digital sau la serviciul digital sau nu o poate face în mod legal. Aceasta s-ar putea datora faptului că terțul obligă pe bună dreptate comerciantul să înceteze încălcarea acestor drepturi și să întrerupă furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital în cauză sau faptul că consumatorul nu poate utiliza conținutul digital sau serviciul digital fără a încălca legea. În cazul unei încălcări a drepturilor terților care determină o restricție care împiedică sau limitează utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu cerințele subiective și obiective de conformitate, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate, cu excepția cazului în care dispozițiile de drept intern prevăd nulitatea sau încetarea contractului, de exemplu, pentru încălcarea garanției legale împotriva evacuării.
- (55) Comerciantul ar trebui să răspundă față de consumator în caz de neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, și pentru orice nefurnizare a conținutului digital sau a serviciului digital. Întrucât conținutul digital sau serviciile digitale pot fi furnizate consumatorilor în una sau mai multe etape separate de furnizare sau în mod continuu, pe parcursul unei anumite perioade, este oportun ca termenul relevant pentru stabilirea conformității conținutului digital sau a serviciului digital să fie determinat în funcție de respectivele tipuri diferite de furnizare.
- (56) Conținutul digital sau serviciile digitale pot fi furnizate consumatorilor într-o singură etapă de furnizare, de exemplu atunci când consumatorii descarcă o carte electronică și o stochează pe dispozitivul lor personal. În mod similar, furnizarea poate consta într-o serie de astfel de etape separate, de exemplu în cazul în care consumatorii primesc un link pentru a descărca săptămânal câte o nouă carte electronică. Elementul distinctiv al acestei categorii de conținut digital sau serviciu digital este faptul că, ulterior, consumatorii au posibilitatea de a accesa și utiliza conținutul digital sau serviciul digital pe o perioadă nedeterminată. În astfel de cazuri, conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital ar trebui să fie evaluată la momentul furnizării și, prin urmare, comerciantul ar trebui să răspundă exclusiv pentru orice neconformitate existentă în momentul în care are loc etapa unică de furnizare sau fiecare etapă separată de furnizare. Pentru a asigura securitatea juridică, comercianții și consumatorii ar trebui să se poată baza pe o perioadă minimă armonizată, în care comerciantul ar trebui să răspundă pentru neconformitate. În ceea ce privește contractele care prevăd furnizarea printr-un singur act de executare sau printr-o serie de acte succesive de furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital, statele membre ar trebui să se asigure că comercianții răspund pentru o perioadă de cel puțin doi ani de la data furnizării, în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile lor de drept intern, comerciantul răspunde pentru o neconformitate doar dacă aceasta este constatată într-un anumit termen după furnizare.
- (57) Conținutul digital sau serviciul digital ar putea fi, de asemenea, furnizat consumatorilor în mod continuu, pe parcursul unei anumite perioade. Furnizarea continuă poate include cazuri în care comerciantul pune la dispoziția consumatorilor un serviciu digital pentru o perioadă fixă sau pentru o perioadă nedeterminată, cum ar fi în cazul unui contract pe doi ani de stocare în cloud sau al unei aderări pe durată nedeterminată la o platformă de comunicare socială. Elementul distinctiv al acestei categorii este faptul că conținutul digital sau serviciul digital este disponibil pentru consumatori sau accesibil acestora exclusiv pe durata determinată a contractului sau atât timp cât este în vigoare contractul încheiat pe durată nedeterminată. Prin urmare, este justificat ca, în astfel de

cazuri, comerciantul să răspundă exclusiv pentru neconformitatea care survine în această perioadă de timp. Elementul de furnizare continuă nu ar trebui să necesite neapărat o furnizare pe termen lung. Cazuri precum cel de difuzare în direct pe internet a unui videoclip ar trebui să fie considerate drept furnizare continuă pe parcursul unei anumite perioade, indiferent de durata efectivă a fișierului audiovizual. Cazurile în care elementele specifice ale conținutului digital sau ale serviciului digital sunt puse la dispoziție în mod periodic sau de mai multe ori pe durata fixă a contractului sau atâta timp cât contractul pe durată nedeterminată este în vigoare ar trebui, de asemenea, să fie considerate o furnizare continuă pe parcursul unei anumite perioade, de exemplu atunci când contractul prevede că o copie a unui software antivirus poate fi utilizată timp de un an și va fi actualizată în mod automat în prima zi a fiecărei luni din această perioadă sau că comerciantul va emite actualizări ori de câte ori devin disponibile noi caracteristici ale unui joc digital, iar conținutul digital sau serviciul digital este disponibil sau accesibil consumatorilor numai pe durata fixă a contractului sau atâta timp cât este în vigoare contractul încheiat pe durată nedeterminată.

- (58) Statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a reglementa termenele de prescripție din dreptul intern. Cu toate acestea, astfel de termene de prescripție nu ar trebui să împiedice consumatorii să își exercite drepturile pe întreg parcursul perioadei în care comerciantul răspunde pentru neconformitate. Deși, prin urmare, prezenta directivă ar trebui să nu armonizeze punctul de plecare al termenelor de prescripție din dreptul intern, ea ar trebui să asigure, cu toate acestea, faptul că aceste termene le permit consumatorilor să solicite măsuri corective pentru orice neconformitate constatată pe durata perioadei în care comerciantul răspunde pentru o neconformitate.
- (59) Întrucât conținutul digital și serviciile digitale au un caracter specific și o complexitate ridicată, iar comerciantul dispune de cunoștințe mai bune și are acces la know-how, informații tehnice și asistență tehnică de nivel înalt, comerciantul este susceptibil să fie mai bine plasat decât consumatorul pentru a stabili de ce conținutul digital sau serviciul digital nu este furnizat sau nu este conform. Comerciantul este, de asemenea, susceptibil să fie într-o poziție mai bună pentru a evalua dacă nefurnizarea sau neconformitatea se datorează incompatibilității mediului digital al consumatorului cu cerințele tehnice ale conținutului digital sau ale serviciului digital. Prin urmare, în cazul unui litigiu, în vreme ce consumatorul trebuie să dovedească faptul că conținutul digital sau serviciul digital este neconform, consumatorul nu ar trebui să demonstreze că exista neconformitatea conținutului digital sau a serviciului digital la momentul furnizării conținutului digital sau a serviciului digital sau, în cazul unei întreruperi a furnizării, pe durata contractului.

În schimb, ar trebui să îi revină comerciantului sarcina de a proba conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital la momentul respectiv sau în cursul perioadei respective. Această sarcină a probei ar trebui să îi revină comerciantului pentru o neconformitate care devine aparentă în termen de un an de la data furnizării, în cazul în care contractul prevede un singur act de furnizare sau o serie de acte de furnizare individuale, și pe durata contractului, în cazul în care contractul prevede o furnizare continuă pe o perioadă de timp. Cu toate acestea, atunci când comerciantul dovedește că mediul digital al consumatorului nu este compatibil cu cerințele de ordin tehnic, cu privire la care l-a informat în mod clar și inteligibil pe consumator, înainte de încheierea contractului, consumatorului ar trebui să îi revină sarcina de a proba că neconformitatea conținutului digital sau a serviciului digital exista în momentul furnizării conținutului digital sau a serviciului digital, în cazul în care contractul prevede un singur act de furnizare sau o serie de acte de furnizare individuale, sau, atunci când contractul prevede o furnizare continuă pe o perioadă de timp, pe durata contractului.

- (60) Fără a aduce atingere dreptului fundamental la protecția vieții private, inclusiv la confidențialitatea comunicațiilor și protecția datelor cu caracter personal ale consumatorului, acesta ar trebui să coopereze cu comerciantul pentru ca comerciantul să poată verifica dacă neconformitatea se datorează mediului digital al consumatorului recurgând la mijloacele disponibile din punct de vedere tehnic care sunt cel mai puțin intruzive pentru consumator. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin punerea la dispoziția comerciantului a unor rapoarte generate automat privind incidentele sau a unor detalii despre conexiunea la internet a consumatorului. Numai în circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, atunci când nu există nicio altă modalitate posibilă chiar și după cea mai bună utilizare a tuturor celorlalte mijloace, poate fi necesar ca consumatorii să permită accesul virtual la mediul lor digital. Cu toate acestea, în cazul în care nu cooperează cu comerciantul și a fost informat de consecințele necooperării, consumatorul ar trebui să fie cel care dovedește nu numai neconformitatea conținutului digital sau a serviciului digital, ci și faptul că conținutul digital sau serviciul digital nu era conform la momentul furnizării conținutului digital sau a serviciului digital, în cazul în care contractul prevede un singur act de furnizare sau o serie de acte de furnizare individuale, sau, atunci când contractul prevede o furnizare continuă pe o perioadă de timp, pe durata contractului.
- (61) În cazul în care comerciantul nu furnizează conținutul digital sau serviciul digital, consumatorul ar trebui să solicite comerciantului să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital. În astfel de cazuri, comerciantul ar trebui să acționeze fără întârzieri nejustificate sau într-o perioadă de timp suplimentară convenită în mod expres între părți. Având în vedere că furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital se face în format digital,

furnizarea nu ar trebui să necesite, în majoritatea situațiilor, o perioadă suplimentară de timp pentru a pune la dispoziția consumatorului conținutul digital sau serviciul digital. Prin urmare, în astfel de cazuri, obligația comerciantului de a furniza conținutul digital sau serviciul digital fără întârzieri nejustificate ar trebui să însemne furnizarea imediată a acestuia. Dacă comerciantul nu își îndeplinește obligația de furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital, consumatorul are dreptul să obțină încetarea contractului. În situații specifice, de exemplu atunci când este clar că comerciantul nu va furniza conținutul digital sau serviciul digital sau atunci când este esențial pentru consumator ca furnizarea să aibă loc într-un moment specific, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a obține încetarea contractului fără a solicita comerciantului să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital.

- (62) În caz de neconformitate, consumatorii ar trebui să aibă dreptul la aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, la o reducere proporțională a prețului sau la încetarea contractului.
- (63) În funcție de caracteristicile tehnice ale conținutului digital sau ale serviciului digital, comerciantul ar trebui să poată selecta o anumită modalitate de aducere a conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate, de exemplu prin publicarea unor actualizări sau prin punerea la dispoziția consumatorului a unei noi copii a conținutului digital.
- (64) Având în vedere diversitatea de conținut digital și de servicii digitale, nu este oportun să se stabilească termene fixe pentru exercitarea drepturilor sau îndeplinirea obligațiilor referitoare la acestea. Astfel de termene nu ar ține cont de această diversitate și ar putea fi fie prea scurte, fie prea lungi, după caz. Prin urmare, este mai adecvat să se prevadă ca conținutul digital și serviciile digitale să fie aduse în conformitate într-un termen rezonabil. Această cerință nu ar trebui să împiedice părțile să convină asupra unui termen specific pentru aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital. Conținutul digital sau serviciul digital ar trebui adus în conformitate fără costuri. În special, consumatorul nu ar trebui să suporte costurile asociate dezvoltării unei actualizări a conținutului digital sau a serviciului digital.
- (65) În cazul în care furnizarea conținutului digital sau a unui serviciu digital este imposibilă din punct de vedere juridic sau material sau în cazul în care comerciantul refuză să aducă în conformitate conținutul digital sau serviciul digital, deoarece acest lucru ar impune costuri disproporționate comerciantului, sau în cazul în care comerciantul nu a adus conținutul digital sau serviciul digital în conformitate într-un termen rezonabil, fără costuri și fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la măsurile corective de reducere a prețului sau de a obține încetarea contractului. În anumite situații, este justificat ca consumatorul să aibă dreptul la o reducere de preț sau la încetarea imediată a contractului, de exemplu în cazul în care comerciantul nu a adus anterior în conformitate conținutul digital sau serviciul digital cu succes, sau în cazul în care nu se poate pretinde consumatorului să își mențină încrederea în capacitatea comerciantului de a aduce conținutul digital sau serviciul digital în conformitate din cauza gravității neconformității. De exemplu, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a solicita în mod direct o reducere de preț sau încetarea contractului în situația în care se furnizează consumatorului un program antivirus care este el însuși virusat, situație care ar constitui un caz de astfel de neconformitate gravă. Același lucru s-ar aplica în cazul în care este clar că comerciantul nu va aduce în conformitate conținutul digital sau serviciul digital într-un termen rezonabil sau fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator.
- (66) În situația în care consumatorul are dreptul la o reducere a prețului plătit pentru conținutul digital sau pentru serviciul digital care este furnizat pe parcursul unei anumite perioade, la calculul reducerii de preț ar trebui să se țină seama de scăderea valorii conținutului digital sau a serviciului digital, atât ca urmare a neconformității, cât și având în vedere perioada de timp pe parcursul căreia consumatorul nu a fost în măsură să beneficieze de conținutul digital sau de serviciul digital conform.
- (67) În cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este furnizat în schimbul unui preț, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a obține încetarea contractului numai în cazul în care neconformitatea nu este minoră. Totuși, în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital nu este furnizat în schimbul unui preț, dar consumatorul furnizează date cu caracter personal, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a obține încetarea contractului și în cazul în care neconformitatea este minoră, deoarece consumatorul nu dispune de măsura corectivă de reducere a prețului. Dacă consumatorul plătește un preț și furnizează date cu caracter personal, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la toate măsurile corective disponibile în caz de neconformitate. În special, dacă toate celelalte condiții sunt îndeplinite, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, la o reducere a prețului în raport cu banii plătiți pentru conținutul digital sau serviciul digital, ori la încetarea contractului.

- (68) În cazul în care consumatorul obține încetarea contractului, comerciantul ar trebui să restituie prețul plătit de consumator. Totuși, este necesar să se echilibreze interesele legitime ale consumatorilor și ale comercianților în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este furnizat pe parcursul unei anumite perioade și conținutul digital sau serviciul digital a fost conform doar o parte din perioada respectivă. Prin urmare, în momentul încetării contractului, consumatorul ar trebui să aibă dreptul numai la partea proporțională din prețul plătit care corespunde și care este proporțională cu perioada în care conținutul digital sau serviciul digital a fost neconform. Consumatorul ar trebui să aibă dreptul, de asemenea, la orice parte din prețul plătit în avans pentru perioada rămasă din durata contractului care ar fi urmat să se deruleze după încetarea contractului.
- (69) Dacă consumatorul furnizează comerciantului date cu caracter personal, comerciantul ar trebui să respecte obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679. Aceste obligații ar trebui respectate și în cazurile în care consumatorul plătește un preț și furnizează date cu caracter personal. După încetarea contractului, comerciantul ar trebui, de asemenea, să se abțină de la utilizarea oricărui alt conținut în afara datelor cu caracter personal care au fost furnizate sau create de consumator la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital furnizat de către comerciant. Un astfel de conținut ar putea include imagini digitale, fișiere video și audio și conținut creat pe dispozitive mobile. Totuși, comerciantul ar trebui să aibă dreptul de a utiliza în continuare conținutul furnizat sau creat de consumator în cazurile în care acest conținut fie nu are nicio utilitate în afara contextului conținutului digital sau serviciului digital furnizat de comerciant, fie se referă numai la activitatea consumatorului, fie a fost agregat cu alte date de către comerciant și nu poate fi dezagregat, sau numai cu eforturi disproporționate, fie a fost generat în comun de către consumator și alții, iar ceilalți consumatori pot face în continuare uz de acesta.
- (70) Consumatorul nu ar putea fi descurajat să solicite măsuri corective în caz de neconformitate a conținutului digital sau a unui serviciu digital dacă consumatorul nu are acces la alt conținut în afara datelor cu caracter personal pe care le-a furnizat sau creat prin utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital. Pentru a se asigura că, în ceea ce privește dreptul de a obține încetarea contractului, consumatorul beneficiază de o protecție eficientă, comerciantul ar trebui, așadar, la cererea consumatorului, să pună acest tip de conținut la dispoziția consumatorului după încetarea contractului.
- (71) Consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a recupera conținutul într-un termen rezonabil, fără impedimente din partea comerciantului, într-un format care poate fi citit automat și este utilizat în mod normal, și fără costuri, cu excepția costurilor generate de propriul mediu digital al consumatorului, de exemplu costurile unei conexiuni la rețea, întrucât aceste costuri nu sunt legate în mod specific de recuperarea conținutului. Cu toate acestea, obligația comerciantului de a pune la dispoziție un astfel de conținut nu ar trebui să se aplice în cazul în care conținutul are utilitate doar în contextul utilizării conținutului digital sau a serviciului digital, sau se referă doar la activitatea consumatorului atunci când utilizează conținutul digital sau serviciul digital, sau a fost agregat cu alte date de către comerciant și nu poate fi dezagregat sau numai cu eforturi disproporționate. În astfel de cazuri, conținutul nu are o utilitate practică sau un interes semnificativ pentru consumator, luând în considerare, de asemenea, interesele comerciantului. În plus, obligația comerciantului de a pune la dispoziția consumatorului, în momentul încetării contractului, orice conținut care nu reprezintă date cu caracter personal și a fost furnizat sau creat de către consumator nu ar trebui să aducă atingere dreptului comerciantului de a nu divulga anumite conținuturi în conformitate cu dreptul aplicabil.
- (72) În cazul în care se obține încetarea contractului, consumatorul nu ar trebui să fie obligat să plătească pentru utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital pentru nicio perioadă în care conținutul digital sau serviciul digital nu a fost în conformitate cu contractul, deoarece acest lucru ar priva consumatorul de o protecție efectivă. Totuși, consumatorul ar trebui să se abțină de la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital și de la punerea acestuia la dispoziția terților, de exemplu ștergând conținutul digital sau orice copie care poate fi utilizată, sau făcând conținutul digital sau serviciul digital inaccesibil în alt fel.
- (73) Principiul răspunderii comerciantului pentru daune este un element esențial al contractelor de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale. Așadar, consumatorul ar trebui să aibă dreptul să solicite o compensație pentru prejudiciile cauzate de lipsa de conformitate sau de nefurnizarea conținutului digital sau a serviciului digital. Compensația ar trebui să pună consumatorul, pe cât de mult posibil, în situația în care ar fi fost în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital ar fi fost furnizat în mod corespunzător și este conform. Întrucât un astfel de drept la compensație există deja în toate statele membre, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind despăgubirea consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcarea acestor dispoziții.
- (74) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze, de asemenea, modificările, de exemplu actualizările și îmbunătățirile realizate de către comercianți asupra conținutului digital sau asupra serviciului digital care este furnizat consumatorului sau pus la dispoziția acestuia pe parcursul unei anumite perioade. Având în vedere evoluția rapidă specifică conținutului digital și serviciilor digitale, aceste actualizări, îmbunătățiri sau modificări similare pot fi

necesare și sunt adesea în avantajul consumatorului. Anumite modificări, de exemplu cele prevăzute în contract drept actualizări, pot face parte din angajamentul contractual. Alte modificări pot fi necesare pentru îndeplinirea cerințelor obiective de conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă. Cu toate acestea, alte modificări, care se abat de la cerințele obiective de conformitate și care pot fi prevăzute la momentul încheierii contractului, ar trebui să fie aprobate în mod expres de către consumator la încheierea contractului.

- (75) În afara acestor modificări al căror obiectiv este menținerea conformității, comerciantul ar trebui să fie autorizat, în anumite condiții, să modifice caracteristicile conținutului digital sau ale serviciului digital, cu condiția ca în contract să fie indicat un motiv justificat pentru o astfel de modificare. Astfel de motive justificate nu ar putea cuprinde cazurile în care modificarea este necesară pentru a adapta conținutul digital sau serviciul digital la un nou mediu tehnic sau la un număr mai mare de utilizatori, ori din alte motive operaționale importante. Astfel de modificări sunt adesea în avantajul consumatorului întrucât îmbunătățesc conținutul digital sau serviciul digital. În consecință, părțile la contract ar trebui să poată include în contract clauzele care permit comerciantului să efectueze modificări. Pentru a realiza un echilibru între interesele consumatorilor și ale întreprinderilor, o astfel de posibilitate a comerciantului ar trebui să fie combinată cu dreptul consumatorului de a obține încetarea contractului în cazul în care astfel de modificări au un impact negativ asupra utilizării conținutului digital sau a serviciului digital sau asupra accesului la acesta într-un mod care este mai mult decât doar minor. Măsura în care modificările au un impact negativ asupra utilizării de către consumator a conținutului digital sau a serviciului digital sau asupra accesului consumatorului la acesta ar trebui să fie determinată în mod obiectiv, având în vedere natura și scopul conținutului digital sau ale serviciului digital, precum și calitatea, funcționalitatea, compatibilitatea și alte caracteristici principale care se asociază în mod normal unui conținut digital sau serviciilor digitale de același tip. Normele prevăzute în prezenta directivă referitoare la aceste actualizări, îmbunătățiri sau modificări similare ar trebui totuși să nu cuprindă situații în care părțile încheie un nou contract de furnizare a unui conținut digital sau a unui serviciu digital, de exemplu, ca urmare a distribuirii unei versiuni noi a conținutului digital sau a serviciului digital.
- (76) Consumatorul ar trebui să fie informat despre modificări într-o manieră clară și inteligibilă. În cazul în care o modificare are un impact negativ mai mult decât minor asupra accesului consumatorului la conținutul digital sau la serviciul digital sau asupra utilizării acestuia de către consumator, consumatorul ar trebui să fie informat într-un mod care să permită stocarea informațiilor pe un suport durabil. Suporturile durabile ar trebui să îi permită consumatorului să stocheze informațiile atât timp cât este necesar în scopul protejării intereselor consumatorului care decurg din relația sa cu comerciantul. Printre suporturile durabile ar trebui să se numere, în special, hârtia, DVD-urile, CD-urile, stickurile de memorie USB, cardurile de memorie sau discurile dure ale calculatoarelor, precum și e-mailurile.
- (77) În cazul în care o modificare are un impact negativ mai mult decât minor asupra accesului consumatorului la conținutul digital sau la serviciul digital sau asupra utilizării acestuia de către consumator, consumatorul ar trebui să aibă, ca urmare a unei astfel de modificări, dreptul de a obține fără costuri încetarea contractului. În mod alternativ, comerciantul poate decide să permită consumatorului să mențină accesul la conținutul digital sau la serviciul digital fără costuri suplimentare, fără modificări și conform, caz în care consumatorul nu ar trebui să aibă dreptul de a obține încetarea contractului. Cu toate acestea, în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital pe care comerciantul l-a pus la dispoziția consumatorului nu mai este în conformitate cu cerințele subiective de conformitate și obiective, consumatorul ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe măsurile corective în caz de neconformitate, astfel cum se prevede în prezenta directivă. În cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele pentru o astfel de modificare, astfel cum sunt stabilite în prezenta directivă, iar modificarea duce la o neconformitate, nu ar trebui să se aducă atingere drepturilor consumatorului în ceea ce privește aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, reducerea prețului sau încetarea contractului, astfel cum se prevede în prezenta directivă. În mod similar, atunci când în urma unei modificări apare o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care nu a fost cauzată de modificare, consumatorul ar trebui să aibă în continuare dreptul de a se baza pe măsurile corective prevăzute în prezenta directivă în caz de neconformitate în legătură cu respectivul conținut digital sau serviciu digital, astfel cum se prevede în prezenta directivă.
- (78) Neconformitatea conținutului digital sau a serviciului digital astfel cum a fost furnizat consumatorului este adesea cauzată de una dintre tranzacțiile din serie, de la proiectantul inițial la comerciantul final. Deși comerciantul final ar trebui să răspundă față de consumator în caz de neconformitate, este important să se asigure că comerciantul deține drepturi corespunzătoare față de diferitele persoane din lanțul de tranzacții financiare pentru a putea acoperi răspunderea față de consumator. Aceste drepturi ar trebui să fie limitate la tranzacțiile comerciale și, prin urmare, nu ar trebui să acopere situațiile în care comerciantul răspunde față de consumator pentru neconformitatea conținutului digital sau a unui serviciu digital compus dintr-un program software sau fabricat pe baza unui program software care a fost furnizat fără plata unui preț în cadrul unei licențe gratuite și cu sursă deschisă de către o persoană situată în amonte în cadrul lanțului de tranzacții. Cu toate acestea, identificarea persoanelor din lanțul de tranzacții împotriva cărora se poate întoarce comerciantul final, precum și modalitățile și condițiile pentru punerea în aplicare a unei astfel de acțiuni ar trebui să rămână la latitudinea statelor membre în temeiul dispozițiilor de drept intern aplicabile.

- (79) Persoanele sau organizațiile despre care se consideră, în temeiul dispozițiilor de drept intern, că ar avea un interes legitim cu privire la protecția drepturilor contractuale și în materie de protecție a datelor cu caracter personal ale consumatorilor ar trebui să aibă dreptul să inițieze proceduri pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă, fie în fața unei instanțe judecătorești, fie a unei autorități administrative care are competența de a decide în cazul reclamațiilor sau de a iniția procedurile judiciare corespunzătoare.
- (80) Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor de drept internațional privat, în special Regulamentelor (CE) nr. 593/2008 ⁽¹⁴⁾ și (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (81) Anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾ ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se faciliteze cooperarea transfrontalieră pentru asigurarea respectării dispozițiilor din prezenta directivă.
- (82) Anexa I la Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾ ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se asigure protejarea intereselor colective ale consumatorilor care sunt prevăzute în prezenta directivă.
- (83) Consumatorii ar trebui să poată beneficia de drepturile care le sunt conferite de prezenta directivă de îndată ce încep să se aplice dispozițiile corespunzătoare de transpunere în dreptul intern. Prin urmare, dispozițiile de transpunere în dreptul intern ar trebui să se aplice, de asemenea, contractelor pe durată nedeterminată sau determinată care au fost încheiate înainte de data aplicării și prevăd furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale într-o perioadă de timp, fie continuu, fie printr-o serie de acte individuale de furnizare, dar numai în ceea ce privește conținutul digital sau un serviciu digital care este furnizat începând cu data aplicării dispozițiilor de transpunere în dreptul intern. Cu toate acestea, pentru a asigura un echilibru între interesele legitime ale consumatorilor și ale comercianților, dispozițiile de transpunere în dreptul intern a dispozițiilor prezentei directive privind modificarea conținutului digital sau a serviciului digital și dreptul la compensații ar trebui să se aplice numai contractelor încheiate după data punerii în aplicare în temeiul prezentei directive.
- (84) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁸⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din dispozițiile de transpunere în dreptul intern. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (85) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾ și a emis un aviz la 14 martie 2017 ⁽²⁰⁾.
- (86) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume de a contribui la funcționarea pieței interne prin abordarea coerență a obstacolelor legate de dreptul contractelor care afectează furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale evitându-se fragmentarea juridică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, pentru asigurarea coerenței generale a dispozițiilor de drept intern prin norme armonizate de drept al contractelor care ar facilita și acțiuni coordonate de asigurare a respectării normelor, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (87) Prezenta directivă respectă drepturile și libertățile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cele consacrate la articolele 16, 38 și 47,

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

⁽¹⁸⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁰⁾ JO C 200, 23.6.2017, p. 10.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și scopul

Scopul prezentei directive este de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, prin stabilirea unor norme comune privind anumite cerințe referitoare la contractele dintre comercianți și consumatori de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, în special normele privind:

- conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital cu contractul;
- măsuri corective în caz de neconformitate sau în caz de nefurnizare și modalitățile de punere în aplicare a acestor măsuri corective; și
- modificarea conținutului digital sau a serviciului digital.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „conținut digital” înseamnă date produse și furnizate în format digital;
2. „serviciu digital” înseamnă:
 - (a) un serviciu care permite consumatorului crearea, prelucrarea, stocarea sau accesarea datelor în format digital; sau
 - (b) un serviciu care permite schimbul de date în format digital încărcate sau create de consumator sau de alți utilizatori ai serviciului respectiv, sau orice altă interacțiune cu aceste date;
3. „bunuri cu elemente digitale” înseamnă orice obiect corporal mobil care încorporează un conținut digital sau un serviciu digital sau este interconectat cu acestea, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunurile nu și-ar putea îndeplini funcțiile;
4. „integrare” înseamnă crearea unei legături între conținutul digital sau un serviciu digital și componentele mediului digital al consumatorului și încorporarea conținutului digital sau a serviciului digital în acestea, în așa fel încât conținutul digital sau serviciul digital să poată fi utilizat în conformitate cu cerințele de conformitate prevăzute de prezenta directivă;
5. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă, acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele respectivei persoane fizice sau juridice sau în contul acesteia, în scopuri ce țin de activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a persoanei respective;
6. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității comerciale, industriale, artizanale sau profesionale a persoanei respective;
7. „preț” înseamnă bani sau o reprezentare digitală a valorii datorate în schimbul furnizării de conținut digital sau de servicii digitale;
8. „date cu caracter personal” înseamnă datele cu caracter personal în sensul definiției de la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679;
9. „mediu digital” înseamnă echipamente hardware, software și orice conexiune de rețea utilizate de consumator pentru a accesa sau a utiliza conținut digital sau un serviciu digital;
10. „compatibilitate” înseamnă capacitatea conținutului digital sau a serviciului digital de a funcționa cu componente hardware sau software care sunt utilizate în mod normal pentru conținutul digital sau serviciile digitale de același tip, fără a fi necesară conversia conținutului digital sau a serviciului digital;

11. „funcționalitate” înseamnă capacitatea conținutului digital sau a serviciului digital de a își îndeplini funcțiile, având în vedere scopul său;
12. „interoperabilitate” înseamnă capacitatea conținutului digital sau serviciului digital de a funcționa cu componente hardware sau software diferite de cele care sunt utilizate în mod normal pentru conținutul digital sau serviciile digitale de același tip;
13. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite consumatorului sau comerciantului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă adecvată la scopul informațiilor și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică oricărui contract în care comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze consumatorului conținut digital sau un serviciu digital, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească un preț.

Prezenta directivă se aplică și atunci când comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze consumatorului conținut digital sau un serviciu digital, iar consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze comerciantului date cu caracter personal, cu excepția cazului în care datele cu caracter personal furnizate de consumator sunt prelucrate exclusiv de către comerciant pentru furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu prezenta directivă, sau pentru a-i permite comerciantului să respecte cerințele legale la care este supus, iar acesta nu prelucrează aceste date în niciun alt scop.

- (2) Prezenta directivă se aplică și în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este dezvoltat în conformitate cu specificațiile consumatorului.

- (3) Cu excepția articolelor 5 și 13, prezenta directivă se aplică și oricărui suport material care servește exclusiv ca suport al conținutului digital.

- (4) Prezenta directivă nu se aplică conținutului digital sau serviciilor digitale care sunt încorporate în bunuri sau interconectate cu acestea în sensul articolului 2 punctul 3 și care sunt furnizate împreună cu bunurile în temeiul unui contract de vânzare referitor la bunurile respective, indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital respectiv este furnizat de către vânzător sau de către un terț. Dacă există dubii că furnizarea unui conținut digital sau a unui serviciu digital încorporat sau interconectat face sau nu parte din contractul de vânzare, conținutul digital sau serviciul digital se prezumă a fi acoperit de contractul de vânzare.

- (5) Prezenta directivă nu se aplică contractelor referitoare la:

- (a) furnizarea de alte servicii decât serviciile digitale, indiferent dacă comerciantul folosește formate sau mijloace digitale pentru a genera rezultatul serviciului sau pentru a îl livra sau transmite către consumator;
- (b) serviciile de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Directiva (UE) 2018/1972, cu excepția serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din directiva respectivă;
- (c) asistența medicală, astfel cum este definită la articolul 3 litera (a) din Directiva 2011/24/UE;
- (d) serviciile de jocuri de noroc, și anume orice serviciu care presupune o miză cu valoare pecuniară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, care se desfășoară pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologie care facilitează comunicarea și la solicitarea individuală a destinatarului unor astfel de servicii;
- (e) serviciile financiare astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (b) din Directiva 2002/65/CE;
- (f) software-ul oferit de comerciant în baza unei licențe gratuite și cu sursă deschisă, atunci când consumatorul nu plătește un preț, iar datele cu caracter personal furnizate de consumator sunt prelucrate exclusiv de comerciant pentru a îmbunătăți securitatea, compatibilitatea sau interoperabilitatea respectivului software specific;
- (g) furnizarea de conținut digital atunci când acesta este pus la dispoziția publicului larg altfel decât prin transmisia semnalului ca parte a unui spectacol sau eveniment, cum ar fi proiecțiile cinematografice digitale;

(h) conținutul digital furnizat în conformitate cu Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾ de către organismele din sectorul public ale statelor membre.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (4) de la prezentul articol, atunci când un singur contract dintre același comerciant și același consumator include într-un pachet elemente de furnizare de conținut digital sau de furnizare a unui serviciu digital și elemente de furnizare a altor servicii sau bunuri, prezenta directivă se aplică numai elementelor contractului referitoare la conținutul digital sau serviciul digital.

Articolul 19 din prezenta directivă nu se aplică atunci când un pachet în sensul Directivei (UE) 2018/1972 include elemente ale unui serviciu de acces la internet, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾ sau ale serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 6 din Directiva (UE) 2018/1972.

Fără a se aduce atingere articolului 107 alineatul (2) din Directiva (UE) 2018/1972, efectele pe care desființarea unui element dintr-un pachet contractual le poate avea asupra celorlalte elemente din pachetul contractual sunt reglementate de dispozițiile de drept intern.

(7) În cazul în care există o divergență între orice dispoziție a prezentei directive și o dispoziție a unui alt act al Uniunii care reglementează un anumit sector sau obiect de activitate, dispoziția acestui din urmă act al Uniunii prevalează față de prezenta directivă.

(8) Dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal se aplică oricăror date cu caracter personal preluate în legătură cu contractele menționate la alineatul (1).

În special, prezenta directivă nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679 și Directivei 2002/58/CE. În caz de divergență între dispozițiile din prezenta directivă și dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, acesta din urmă prevalează.

(9) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii și dispozițiilor de drept intern privind drepturile de autor și drepturile conexe, incluzând Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾.

(10) Prezenta directivă nu afectează libertatea statelor membre de a reglementa aspecte generale de drept al contractelor, precum normele privind încheierea, validitatea, nulitatea sau efectele contractelor, inclusiv consecințele încetării unui contract în măsura în care nu sunt reglementate în prezenta directivă, sau dreptul la despăgubiri.

Articolul 4

Nivelul de armonizare

În absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă, statele membre nu mențin și nici nu introduc în dreptul lor intern dispoziții diferite de cele stabilite în prezenta directivă, inclusiv dispoziții mai restrictive sau mai permissive care să asigure un nivel diferit de protecție a consumatorilor.

Articolul 5

Furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale

(1) Comerciantul furnizează conținutul digital sau serviciul digital consumatorului. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, comerciantul furnizează conținutul digital sau serviciul digital fără întârzieri nejustificate după încheierea contractului.

⁽²¹⁾ Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, 31.12.2003, p. 90).

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate și de modificare a Directivei 2002/22/CE și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).

⁽²³⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

- (2) Comerciantul își îndeplinește obligația de furnizare atunci când:
- (a) conținutul digital sau orice mijloc adecvat pentru accesarea sau descărcarea conținutului digital devine disponibil sau accesibil pentru consumator sau pentru o instalație fizică sau virtuală aleasă de consumator în acest scop;
 - (b) serviciul digital devine accesibil pentru consumator sau pentru o instalație fizică sau virtuală aleasă de consumator în acest scop.

Articolul 6

Conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital

Comerciantul furnizează consumatorului conținut digital sau un serviciu digital care, după caz, îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 7, 8, și 9, fără a aduce atingere articolului 10.

Articolul 7

Cerințe subiective de conformitate

Pentru a fi în conformitate cu contractul, conținutul digital sau serviciul digital îndeplinește în special următoarele condiții, dacă este cazul:

- (a) respectă descrierea, cantitatea și calitatea și deține funcționalitatea, compatibilitatea, interoperabilitatea și alte caracteristici prevăzute în contract;
- (b) corespunde scopului special pentru care consumatorul îl solicită, pe care consumatorul l-a adus la cunoștința comerciantului cel târziu în momentul încheierii contractului și pe care comerciantul l-a acceptat;
- (c) este furnizat împreună cu toate accesoriile, toate instrucțiunile, inclusiv de instalare, și cu toate serviciile de asistență pentru clienți prevăzute în contract; și
- (d) este furnizat cu actualizări conform dispozițiilor contractului.

Articolul 8

Cerințe obiective de conformitate

- (1) Pe lângă respectarea cerințelor subiective de conformitate, conținutul digital sau serviciul digital:
 - (a) corespunde scopurilor pentru care s-ar utiliza în mod normal conținut digital sau serviciile digitale de același tip, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul Uniunii și de dispozițiile de drept intern în vigoare, de standarde tehnice sau, în absența unor astfel de standarde tehnice, de coduri de conduită aplicabile în domeniu și specifice sectorului;
 - (b) respectă cantitatea și deține calitățile și caracteristicile de performanță, inclusiv în materie de funcționalitate, compatibilitate, accesibilitate, continuitate și securitate, care sunt normale pentru conținutul digital sau serviciile digitale de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, având în vedere natura conținutului digital sau a serviciului digital și ținând seama de orice declarație publică făcută de comerciant sau în numele acestuia sau de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzații, mai ales în anunțuri publicitare sau pe etichetă, cu excepția cazului în care comerciantul demonstrează că:
 - (i) comerciantul nu cunoștea și nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația publică în cauză;
 - (ii) până la momentul încheierii contractului, declarația publică a fost rectificată în același mod sau într-un mod similar celui în care a fost făcută; sau
 - (iii) decizia de a achiziționa conținutul digital sau serviciul digital nu ar fi putut fi influențată de declarația publică;
 - (c) dacă este cazul, este furnizat împreună cu orice accesorii și instrucțiuni pe care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să le primească; și
 - (d) este în conformitate cu orice versiune de testare sau prezentare a conținutului digital sau a serviciului digital pusă la dispoziție de comerciant înainte de încheierea contractului.

(2) Comerciantul se asigură că consumatorul este informat cu privire la actualizări și că îi sunt furnizate actualizări, inclusiv actualizări de securitate, care sunt necesare pentru a menține conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul perioadei în care:

- (a) conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie furnizat conform contractului, atunci când contractul prevede furnizarea continuă pe parcursul unei anumite perioade; sau
- (b) consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil la aceasta, având în vedere tipul și scopul conținutului digital sau al serviciului digital și ținând seama de circumstanțele și natura contractului, atunci când contractul prevede un singur act de furnizare sau o serie de acte de furnizare individuale.

(3) În cazul în care consumatorul nu instalează, într-un termen rezonabil, actualizările furnizate de comerciant în conformitate cu alineatul (2), comerciantul nu răspunde pentru nicio neconformitate cauzată exclusiv de lipsa actualizării relevante, cu condiția ca:

- (a) comerciantul să fi informat consumatorul cu privire la disponibilitatea actualizării și la consecințele neinstalării acesteia de către consumator; și
- (b) neinstalarea sau instalarea incorectă a actualizării de către consumator să nu fi fost cauzată de existența unor deficiențe în instrucțiunile de instalare furnizate de comerciant.

(4) În cazul în care contractul prevede furnizarea continuă a conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul unei anumite perioade, conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie conform pe întreaga durată a perioadei respective.

(5) Nu se consideră că există o neconformitate în sensul alineatului (1) sau (2) dacă, la momentul încheierii contractului, consumatorul a fost informat în mod explicit că o anumită caracteristică a conținutului digital sau a serviciului digital se abate de la cerințele obiective de conformitate stabilite la alineatul (1) sau (2), iar consumatorul a acceptat în mod expres și separat respectiva abatere în momentul încheierii contractului.

(6) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, conținutul digital sau un serviciu digital este furnizat în cea mai recentă versiune a sa disponibilă la momentul încheierii contractului.

Articolul 9

Integrarea incorectă a conținutului digital sau a serviciului digital

Orice neconformitate cauzată de integrarea incorectă a conținutului digital sau a serviciului digital în mediul digital al consumatorului este considerată ca reprezentând o neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital dacă:

- (a) conținutul digital sau serviciul digital a fost integrat de comerciant sau sub răspunderea acestuia; sau
- (b) conținutul digital sau serviciul digital a fost destinat să fie integrat de consumator, iar integrarea incorectă s-a datorat unor deficiențe în instrucțiunile de integrare furnizate de comerciant.

Articolul 10

Drepturile terților

În cazul în care o restricție care rezultă din încălcarea oricărui drept al unui terț, în special a drepturilor de proprietate intelectuală, împiedică sau limitează utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu articolele 7 și 8, statele membre se asigură că consumatorul are dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate prevăzute la articolul 14, cu excepția cazului în care dispozițiile de drept intern prevăd nulitatea sau încetarea contractului de furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital în astfel de cazuri.

Articolul 11

Răspunderea comerciantului

(1) Comerciantul răspunde pentru orice nefurnizare a conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu articolul 5.

(2) În cazul în care un contract prevede un singur act de furnizare sau o serie de acte de furnizare individuale, comerciantul răspunde pentru orice neconformitate în temeiul articolelor 7, 8 și 9 care există la momentul furnizării, fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (2) litera (b).

Dacă, în temeiul dispozițiilor de drept intern, comerciantul răspunde pentru o neconformitate doar dacă aceasta este constatată într-un anumit termen de la furnizare, această perioadă nu este mai mică de doi ani începând cu data furnizării, fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (2) litera (b).

Dacă, în temeiul dispozițiilor de drept intern, drepturile prevăzute la articolul 14 sunt supuse și unui termen de prescripție sau numai unui termen de prescripție, statele membre se asigură că acest termen de prescripție îi permite consumatorului să facă uz de măsurile corective prevăzute la articolul 14 în cazul oricărei neconformități existente la momentul menționat la primul paragraf și care este constatată în termenul prevăzut la al doilea paragraf.

(3) Atunci când contractul prevede furnizarea continuă pe parcursul unei anumite perioade, comerciantul răspunde pentru orice neconformitate, în temeiul articolelor 7, 8 și 9, care apare sau este constatată în termenul în care conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie furnizat conform contractului.

Dacă, în temeiul dispozițiilor de drept intern, drepturile prevăzute la articolul 14 sunt supuse și unui termen de prescripție sau numai unui termen de prescripție, statele membre se asigură că acest termen de prescripție îi permite consumatorului să facă uz de măsurile corective prevăzute la articolul 14 în cazul oricărei neconformități sau este constatată în termenul menționat la primul paragraf.

Articolul 12

Sarcina probei

(1) Sarcina probei cu privire la furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu articolul 5 revine comerciantului.

(2) În cazurile menționate la articolul 11 alineatul (2), sarcina probei cu privire la conformitatea la momentul furnizării a conținutului digital sau a serviciului digital furnizat îi revine comerciantului în cazul unei neconformități care este constatată în termen de un an de la momentul furnizării conținutului digital sau a serviciului digital.

(3) În cazurile menționate la articolul 11 alineatul (3), sarcina probei cu privire la conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul perioadei în care conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie furnizat conform contractului îi revine comerciantului în cazul unei neconformități care este constatată pe parcursul perioadei respective.

(4) Alineatele (2) și (3) nu se aplică în cazul în care comerciantul demonstrează că mediul digital al consumatorului nu este compatibil cu cerințele tehnice ale conținutului digital sau ale serviciului digital, iar comerciantul a informat consumatorul cu privire la aceste cerințe, în mod clar și ușor de înțeles, înainte de încheierea contractului.

(5) Consumatorul cooperează cu comerciantul în măsura în care acest lucru este, în mod rezonabil, posibil și necesar pentru a stabili dacă neconformitatea conținutului digital sau a serviciului digital, la momentul prevăzut la articolul 11 alineatul (2) sau (3), după caz, a fost cauzată de mediul digital al consumatorului. Obligația de cooperare se limitează la mijloacele disponibile din punct de vedere tehnic care sunt cel mai puțin intruzive pentru consumator. În cazul în care consumatorul nu cooperează, iar comerciantul a informat consumatorul cu privire la o astfel de cerință în mod clar și ușor de înțeles înainte de încheierea contractului, sarcina probei în ceea ce privește existența neconformității la momentul menționat la articolul 11 alineatul (2) sau (3), după caz, îi revine consumatorului.

Articolul 13

Măsurile corective în caz de nefurnizare

(1) În cazul în care comerciantul nu furnizează conținutul digital sau serviciul digital în conformitate cu articolul 5, consumatorul îi solicită comerciantului să furnizeze conținutul digital sau serviciul digital. Dacă, în aceste circumstanțe, comerciantul nu furnizează conținutul digital sau serviciul digital fără întârzieri nejustificate sau într-un termen suplimentar, astfel cum convin în mod expres părțile, consumatorul are dreptul de a obține încetarea contractului.

(2) Alineatul (1) nu se aplică, iar consumatorul are dreptul de a obține încetarea imediată a contractului, în cazul în care:

- (a) comerciantul a declarat că nu va furniza conținutul digital sau serviciul digital sau acest lucru reiese clar din circumstanțele cazului;
- (b) consumatorul și comerciantul au convenit că pentru consumator este esențială furnizarea la o anumită dată sau acest lucru reiese în mod clar din circumstanțele care însoțesc încheierea contractului, iar furnizorul nu furnizează conținutul digital sau serviciul digital până la sau la data respectivă.

(3) Atunci când consumatorul obține încetarea contractului în temeiul alineatului (1) sau (2) de la prezentul articol, articolele 15-18 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 14

Măsurile corective în caz de neconformitate

(1) În caz de neconformitate, consumatorul are dreptul de a beneficia de aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, de a beneficia de o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Consumatorul are dreptul de a beneficia de aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi imposibil sau ar impune comerciantului costuri care ar fi disproporționate, luând în considerare toate circumstanțele, inclusiv:

- (a) valoarea conținutului digital sau a serviciului digital în cazul în care nu ar fi existat neconformitatea; și
- (b) gravitatea neconformității.

(3) Comerciantul aduce conținutul digital sau serviciul digital în conformitate în temeiul alineatului (2), într-un termen rezonabil de la data la care a fost informat de către consumator cu privire la neconformitate, fără costuri și fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, ținând seama de natura conținutului digital sau a serviciului digital și de scopul pentru care consumatorul a solicitat conținutul digital sau serviciul digital.

(4) Consumatorul are dreptul fie să obțină o reducere proporțională a prețului în conformitate cu alineatul (5), în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este furnizat în schimbul plății unui preț, fie să obțină încetarea contractului în conformitate cu alineatul (6), în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) măsura corectivă pentru aducerea în conformitate a conținutului digital sau a serviciului digital este imposibilă sau disproporționată în conformitate cu alineatul (2);
- (b) comerciantul nu a adus în conformitate conținutul digital sau serviciul digital în conformitate cu alineatul (3);
- (c) se constată o neconformitate, în pofida încercării comerciantului de a aduce conținutul digital sau serviciul digital în conformitate;
- (d) neconformitatea este de o asemenea gravitate încât justifică o reducere imediată de preț sau dreptul la încetarea imediată a contractului; sau
- (e) comerciantul a declarat că nu va aduce conținutul digital sau serviciul digital în conformitate într-un termen rezonabil sau fără inconveniente semnificative pentru consumator, ori acest lucru reiese clar din circumstanțele cazului.

(5) Reducerea de preț este proporțională cu diminuarea valorii conținutului digital sau a serviciului digital furnizat consumatorului în comparație cu valoarea pe care conținutul digital sau serviciul digital ar avea-o dacă ar fi în conformitate.

Atunci când contractul prevede că furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital se face pe parcursul unei anumite perioade în schimbul plății unui preț, reducerea de preț se aplică pentru perioada în care conținutul digital sau serviciul digital nu a fost în conformitate.

(6) Atunci când conținutul digital sau serviciul digital este furnizat în schimbul plății unui preț, consumatorul are dreptul de a obține încetarea contractului numai dacă neconformitatea nu este minoră. Sarcina probei cu privire la caracterul minor al neconformității revine comerciantului.

Articolul 15

Exercitarea dreptului de a obține încetarea

Consumatorul își exercită dreptul de a obține încetarea contractului printr-o declarație către comerciant prin care își exprimă decizia de a obține încetarea contractului.

Articolul 16

Obligațiile comerciantului în cazul încetării

(1) În cazul încetării contractului, comerciantul rambursează consumatorului toate cuantumurile plătite în temeiul contractului.

Cu toate acestea, în cazurile în care contractul prevede furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital în schimbul plății unui preț și pe parcursul unei anumite perioade, iar conținutul digital sau serviciul digital a fost în conformitate pe parcursul unei perioade anterioare datei încetării contractului, comerciantul rambursează consumatorului numai cota-parte din prețul plătit care corespunde perioadei în care conținutul digital sau serviciul digital nu a fost în conformitate, precum și orice parte din prețul plătit de consumator în avans pentru perioada rămasă din durata contractului, care ar fi urmat să se deruleze dacă contractul nu ar fi încetat.

(2) În ceea ce privește datele cu caracter personal ale consumatorului, comerciantul respectă obligațiile aplicabile în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679.

(3) Comerciantul se abține de la utilizarea oricărui alt conținut în afara datelor cu caracter personal care au fost furnizate sau create de consumator la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital furnizat de către comerciant, cu excepția cazului în care acest conținut:

- (a) nu are nicio utilitate în afara contextului conținutului digital sau al serviciului digital furnizat de comerciant;
- (b) are legătură doar cu activitatea consumatorului atunci când folosește conținutul digital sau serviciul digital furnizat de comerciant;
- (c) a fost agregat cu alte date de către comerciant și nu poate fi dezagregat sau poate fi dezagregat numai cu eforturi disproporționate; sau
- (d) a fost generat în comun de către consumator și alte persoane, iar alți consumatori pot continua să utilizeze conținutul.

(4) Cu excepția situațiilor menționate la alineatul (3) literele (a), (b) sau (c), comerciantul pune la dispoziția consumatorului, la cererea acestuia, orice conținut care nu reprezintă date cu caracter personal, care a fost furnizat sau creat de către consumator în momentul utilizării conținutului digital sau a serviciului digital furnizat de comerciant.

Consumatorul are dreptul de a recupera respectivul conținut digital fără costuri și fără impedimente din partea comerciantului, într-un termen rezonabil, într-un format utilizat în mod curent și care poate fi citit automat.

(5) Comerciantul poate împiedica orice utilizare ulterioară a conținutului digital sau a serviciului digital de către consumator, în special prin oprirea accesului consumatorului la conținutul digital sau la serviciul digital sau prin dezactivarea contului de utilizator al consumatorului, fără a aduce atingere alineatului (4).

Articolul 17

Obligațiile consumatorului în cazul încetării

(1) După încetarea contractului, consumatorul se abține de la a utiliza conținutul digital sau serviciul digital și de la a-l pune la dispoziție terților.

(2) Atunci când conținutul digital a fost furnizat pe un suport material, consumatorul, la cererea și pe cheltuiala comerciantului, îi returnează acestuia suportul material, fără întârzieri nejustificate. Dacă comerciantul hotărăște să solicite restituirea suportului material, această solicitare se efectuează în termen de 14 zile de la data la care comerciantul este informat cu privire la decizia consumatorului de a obține încetarea contractului.

(3) Consumatorul nu este obligat să plătească pentru orice utilizare a conținutului digital sau a serviciului digital în perioada care precedă încetarea contractului și în care conținutul digital sau serviciul digital nu a fost în conformitate.

Articolul 18

Termene și modalități de rambursare de către comerciant

(1) Orice rambursare pe care comerciantul o datorează consumatorului în temeiul articolului 14 alineatele (4) și (5) sau al articolului 16 alineatul (1) ca urmare a unei reduceri de preț sau a încetării contractului este efectuată fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 14 zile de la data la care comerciantul este informat cu privire la decizia consumatorului de a invoca dreptul său de a beneficia de o reducere de preț sau dreptul său de a obține încetarea contractului.

(2) Comerciantul efectuează rambursarea utilizând aceleași mijloace de plată pe care le-a utilizat consumatorul pentru plata conținutului digital sau a serviciului digital, cu excepția cazului în care consumatorul și-a dat acordul expres pentru utilizarea altor mijloace de plată și cu condiția ca rambursarea să nu implice plata unor taxe de către consumator.

(3) Comerciantul nu îi impune consumatorului niciun fel de taxe legate de rambursare.

Articolul 19

Modificarea conținutului digital sau a serviciului digital

(1) În cazul în care contractul prevede furnizarea sau punerea la dispoziția consumatorului a conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul unei anumite perioade, comerciantul poate modifica conținutul digital sau serviciul digital dincolo de ceea ce este necesar pentru a menține în conformitate conținutul digital sau serviciul digital, în conformitate cu articolele 7 și 8, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) contractul permite o astfel de modificare și prevede o justificare valabilă pentru aceasta;

(b) modificarea se realizează fără costuri suplimentare pentru consumator;

(c) consumatorul este informat în mod clar și ușor de înțeles cu privire la modificare; și

(d) în cazurile menționate la alineatul (2), consumatorul este informat cu suficient timp în prealabil, pe un suport durabil, cu privire la caracteristicile și data modificării și la dreptul de a obține încetarea contractului în conformitate cu alineatul (2) sau cu privire la posibilitatea de a menține conținutul digital sau serviciul digital fără modificarea în cauză în conformitate cu alineatul (4).

(2) Consumatorul are dreptul de a obține încetarea contractului dacă modificarea are un impact negativ asupra accesului consumatorului la conținutul digital sau la serviciul digital sau asupra utilizării acestuia de către consumator, cu excepția cazului în care un astfel de impact negativ este doar minor. În acest caz, consumatorul are dreptul să obțină încetarea, fără costuri, a contractului în termen de 30 de zile de la primirea informațiilor sau din momentul în care conținutul digital sau serviciul digital a fost modificat de către comerciant, oricare dintre acestea intervine mai târziu.

(3) Atunci când consumatorul obține încetarea contractului în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, articolele 15-18 se aplică în mod corespunzător.

(4) Alineatele (2) și (3) de la prezentul articol nu se aplică dacă comerciantul i-a permis consumatorului să mențină, fără costuri suplimentare, conținutul digital sau serviciul digital fără modificări, iar conținutul digital sau serviciul digital rămâne în conformitate.

*Articolul 20***Dreptul la o acțiune în regres**

În cazul în care comerciantul răspunde față de consumator pentru un caz de nefurnizare a conținutului digital sau a serviciului digital, sau pentru o neconformitate care rezultă dintr-un act sau o omisiune a unei persoane în etapele anterioare ale lanțului de tranzacții, comerciantul are dreptul să solicite măsuri corective din partea persoanei sau a persoanelor cărora le revine răspunderea din lanțul de tranzacții comerciale. Persoana căreia comerciantul îi poate solicita măsuri corective, acțiunile relevante și condițiile de exercitare se stabilesc prin dispoziții de drept intern.

*Articolul 21***Asigurarea respectării prezentei directive**

- (1) Statele membre se asigură că există mijloace adecvate și eficiente pentru a garanta respectarea prezentei directive.
- (2) Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispoziții care permit unuia sau mai multora dintre următoarele organisme, astfel cum se prevede în dreptul intern, să introducă o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a organelor administrative competente, în temeiul dreptului intern, pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern:
 - (a) organismele publice sau reprezentanții acestora;
 - (b) organizațiile de protecție a consumatorilor care au un interes legitim în protejarea consumatorilor;
 - (c) organizațiile profesionale care au un interes legitim să acționeze;
 - (d) organisme, organizații sau asociații fără scop lucrativ care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor și libertăților persoanelor vizate, astfel cum sunt definite la articolul 80 din Regulamentul (UE) 2016/679.

*Articolul 22***Caracterul imperativ**

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă, nu este obligatorie pentru consumator nicio clauză contractuală care, în detrimentul consumatorului, exclude aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern, derogă de la acestea sau le modifică efectele înainte ca nefurnizarea sau neconformitatea să fie adusă la cunoștința comerciantului de către consumator sau înainte ca modificarea conținutului digital sau a serviciului digital în conformitate cu articolul 19 să fie adusă la cunoștința consumatorului de către comerciant.
- (2) Prezenta directivă nu interzice comerciantului să ofere consumatorului condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.

*Articolul 23***Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE**

- (1) În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 se adaugă următorul punct:

„28. Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte legate de contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).”
- (2) În anexa I la Directiva 2009/22/CE se adaugă următorul punct:

„17. Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte legate de contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).”

*Articolul 24***Transpunerea**

- (1) Până la 1 iulie 2021, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(2) Dispozițiile prezentei directive se aplică furnizării de conținut digital sau de servicii digitale care are loc începând cu 1 ianuarie 2022, cu excepția articolelor 19 și 20 din prezenta directivă, care se aplică numai contractelor încheiate începând cu data menționată.

Articolul 25

Reexaminare

Până la 12 iunie 2024, Comisia reexaminează aplicarea prezentei directive și întocmește un raport pe care îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Raportul analizează, printre altele, necesitatea armonizării normelor aplicabile contractelor de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, altele decât cele care intră sub incidența prezentei directive, inclusiv furnizate în schimbul publicității.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27

Destinatarii

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 mai 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

DIRECTIVA (UE) 2019/771 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 20 mai 2019****privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a rămâne competitivă pe piețele mondiale, Uniunea trebuie să îmbunătățească funcționarea pieței interne și să ofere răspunsuri adecvate la numeroasele provocări generate în prezent de o economie care se bazează din ce în ce mai mult pe tehnologie. Strategia privind piața unică digitală stabilește un cadru cuprinzător care facilitează integrarea dimensiunii digitale pe piața internă. Primul pilon al Strategiei privind piața unică digitală se referă la fragmentarea comerțului din interiorul UE prin abordarea tuturor obstacolelor majore care împiedică dezvoltarea comerțului electronic transfrontalier, care reprezintă cea mai mare parte din vânzările transfrontaliere de bunuri ale întreprinderilor către consumatori.
- (2) La articolul 26 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se prevede că Uniunea adoptă măsuri menite să stabilească sau să asigure funcționarea pieței interne, printre care și existența unei zone fără frontiere interne în care se asigură libera circulație a bunurilor și a serviciilor. În conformitate cu alineatul (1) și cu alineatul (2) litera (a) de la articolul 169 din TFUE, Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din TFUE în contextul finalizării pieței interne. Obiectivul prezentei directive este de a găsi echilibrul just între atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și promovarea competitivității întreprinderilor, asigurând în același timp respectarea principiului subsidiarității.
- (3) Se impune armonizarea anumitor aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, pornind de la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, pentru a realiza o veritabilă piață unică digitală, a spori securitatea juridică și a reduce costurile tranzacțiilor, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).
- (4) Comerțul electronic reprezintă un factor esențial de creștere pe piața internă. Cu toate acestea, potențialul său de creștere este departe de a fi exploatat în totalitate. Pentru a consolida competitivitatea Uniunii și pentru a stimula creșterea economică, Uniunea trebuie să acționeze rapid și să încurajeze actorii economici să valorifice pe deplin potențialul oferit de piața internă. Întregul potențial al pieței interne poate fi valorificat numai dacă toți participanții de pe piață beneficiază de un acces facil la vânzările transfrontaliere de bunuri, inclusiv la tranzacțiile comerciale electronice. Normele de dreptul contractelor pe baza cărora participanții de pe piață încheie tranzacții se numără printre factorii principali care influențează deciziile întreprinderilor de a oferi bunuri la nivel transfrontalier. Normele respective afectează și disponibilitatea consumatorilor de a accepta și de a avea încredere în acest tip de achiziție.
- (5) Evoluția tehnologică a condus la o piață din ce în ce mai mare a bunurilor care încorporează conținut digital sau servicii digitale sau sunt interconectate cu acestea. Dat fiind numărul tot mai mare de astfel de dispozitive și creșterea rapidă a ratei de adoptare a acestora de către consumatori, este necesară o acțiune la nivelul Uniunii pentru a asigura existența unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și pentru a spori securitatea juridică în ceea ce privește normele aplicabile contractelor de vânzare a unor astfel de produse. Sporirea securității juridice ar contribui la sporirea încrederii consumatorilor și a vânzătorilor.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 57.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 aprilie 2019.

- (6) Normele Uniunii aplicabile vânzărilor de bunuri sunt încă fragmentate, deși a fost deja realizată o armonizare deplină a normelor referitoare la condițiile de livrare și, în cazul contractelor la distanță sau a contractelor negociate în afara spațiului comercial, a cerințelor de informare precontractuală, precum și a dreptului de retractare prin Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. Alte elemente contractuale esențiale, cum ar fi criteriile de conformitate, măsurile corective în caz de neconformitate cu contractul și principalele modalități de punere în aplicare a acestora fac în prezent obiectul unei armonizări minime în conformitate cu Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Statelor membre li s-a permis să prevadă standarde mai stricte decât cele ale Uniunii și să introducă sau să mențină norme care să asigure un nivel și mai ridicat de protecție a consumatorilor. În cadrul acestui demers, statele membre au acționat cu privire la diverse aspecte și în grade diferite. Prin urmare, în prezent, dispozițiile care transpun Directiva 1999/44/CE în dreptul intern diferă în mod semnificativ în ceea ce privește elementele esențiale, cum ar fi absența sau existența unei ierarhii a măsurilor corective.
- (7) Disparitățile existente pot avea un efect negativ asupra întreprinderilor și consumatorilor. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, întreprinderile care își direcționează activitățile către consumatorii din alte state membre trebuie să țină seama de normele de drept obligatorii în materie de contracte de consum din țara de reședință obișnuită a consumatorului. Întrucât aceste norme diferă de la un stat membru la altul, întreprinderile se pot confrunta cu costuri suplimentare. În consecință, multe întreprinderi ar putea prefera să își continue activitatea pe piața internă sau să exporte numai către unul sau două state membre. Această alegere a minimizării expunerii la costurile și riscurile asociate cu tranzacțiile transfrontaliere duce la pierderea unor oportunități de expansiune comercială și de economii de scară. În mod special sunt afectate IMM-urile.
- (8) Deși consumatorii se bucură de un nivel ridicat de protecție atunci când fac cumpărături din străinătate, ca urmare a aplicării Regulamentului (CE) nr. 593/2008, fragmentarea juridică afectează în mod negativ și nivelul de încredere al consumatorilor în tranzacțiile transfrontaliere. Cu toate că la această lipsă de încredere contribuie o serie de factori, incertitudinea cu privire la principalele drepturi contractuale ocupă un loc important între preocupările consumatorilor. Această incertitudine există independent de protejarea sau nu a consumatorilor prin dispozițiile de drept obligatorii în materie de contracte de consum din statul lor membru de origine în cazul în care vânzătorii își direcționează activitățile transfrontaliere către aceștia sau de încheierea sau nu de către consumatori a unor contracte transfrontaliere cu vânzători care nu desfășoară activități comerciale în statul membru al consumatorului.
- (9) Deși vânzările online de bunuri constituie marea majoritate a vânzărilor transfrontaliere în Uniune, diferențele dintre dispozițiile de drept intern în materia contractelor îi afectează și pe comercianții cu amănuntul care utilizează canale de vânzări la distanță și pe vânzătorii cu amănuntul care efectuează vânzări „față în față” și îi împiedică să se extindă în afara frontierelor naționale. Prezenta directivă ar trebui să includă toate canalele de vânzări, pentru a crea condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile care efectuează vânzări de bunuri destinate consumatorilor. Prin stabilirea unor norme uniforme pentru toate canalele de vânzări, prezenta directivă ar trebui să evite orice divergențe care ar crea sarcini disproporționate pentru numărul tot mai mare de comercianți cu amănuntul care vând în Uniune pe toate canalele. Necesitatea menținerii unor norme coerente privind vânzările și a unor garanții pentru toate canalele de vânzări a fost confirmată în contextul verificării de către Comisie a adecvării legislației în materie de protecție a consumatorilor și de marketing, publicată la 29 mai 2017, care a vizat și Directiva 1999/44/CE.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să prevadă norme care se aplică vânzărilor de bunuri, inclusiv bunuri cu elemente digitale, numai în ceea ce privește principalele elemente contractuale necesare pentru a depăși obstacolele legate de dreptul contractelor în cadrul pieței interne. În acest scop, ar trebui să fie pe deplin armonizate normele privind cerințele de conformitate, măsurile corective aflate la dispoziția consumatorilor în cazul în care bunurile nu sunt conforme cu contractul și principalele modalități de punere în aplicare a acestor măsuri corective, iar nivelul de protecție a consumatorilor ar trebui sporit față de cel oferit de Directiva 1999/44/CE. Existența unor norme pe deplin armonizate privind o serie de elemente esențiale ale dreptului contractelor de consum le-ar facilita întreprinderilor, în special IMM-urilor, posibilitatea de a își oferi produsele în alte state membre. Consumatorii ar beneficia de un nivel ridicat de protecție și de creșterea nivelului de bunăstare prin armonizarea deplină a normelor esențiale.

⁽³⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁽⁴⁾ Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

- (11) Prezenta directivă completează Directiva 2011/83/UE. În timp ce Directiva 2011/83/UE stabilește în principal dispoziții privind cerințele de informare precontractuală, dreptul de retragere din contractele la distanță și din contractele negociate în afara spațiilor comerciale și normele privind livrarea și transferul riscului, prezenta directivă introduce norme privind conformitatea bunurilor, măsurile corective în caz de neconformitate și modalitățile de punere în aplicare a acestora.
- (12) Prezenta directivă ar trebui să se aplice numai obiectelor corporale mobile care constituie bunuri în înțelesul prezentei directive. Prin urmare, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a reglementa contractele de vânzare a bunurilor imobile cum ar fi clădirile rezidențiale și principalele componente ale acestora, menite să constituie o parte importantă a acestor bunuri imobile.
- (13) Prezenta directivă și Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ ar trebui să se completeze reciproc. În timp ce Directiva (UE) 2019/770 prevede norme privind anumite cerințe referitoare la contractele de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale, prezenta directivă prevede norme privind anumite cerințe referitoare la contractele de vânzare de bunuri. În consecință, pentru a răspunde așteptărilor consumatorilor și a asigura un cadru juridic clar și simplu pentru comercianții de conținut digital sau de servicii digitale, Directiva (UE) 2019/770 se aplică furnizării de conținut digital sau de servicii digitale, inclusiv de conținut digital furnizat pe suport material, cum ar fi DVD-urile, CD-urile, unitățile flash pentru USB și cardurile de memorie, precum și suportului material, cu condiția ca suportul material să servească exclusiv ca suport al conținutului digital. În schimb, prezenta directivă ar trebui să se aplice contractelor de vânzare de bunuri, inclusiv bunuri cu elemente digitale care necesită un conținut digital sau un serviciu digital pentru a-și îndeplini funcțiile.
- (14) Termenul „bunuri”, astfel cum este prevăzut în cadrul prezentei directive, ar trebui să includă „bunuri cu elemente digitale” și, prin urmare, să se refere, de asemenea, la orice conținut digital sau serviciu digital care este încorporat în astfel de bunuri sau este interconectat cu acestea în așa fel încât absența conținutului digital sau a serviciului digital respectiv ar împiedica bunurile să își îndeplinească funcțiile. Conținutul digital încorporat în bunuri sau interconectat cu acestea poate consta în orice tip de date produse și furnizate în format digital, cum ar fi sistemele de operare, aplicațiile și orice alt software. Conținutul digital poate fi preinstalat în momentul încheierii contractului de vânzare sau, în cazul în care contractul respectiv prevede acest lucru, poate fi instalat ulterior. Serviciile digitale interconectate cu bunuri pot include servicii care permit crearea, prelucrarea sau stocarea de date în format digital sau accesul la acestea, cum ar fi software-ul ca serviciu oferit în mediul de cloud computing, furnizarea continuă de date privind traficul într-un sistem de navigație sau furnizarea continuă de planuri de formare adaptate nevoilor individuale în cazul ceasurilor inteligente.
- (15) Prezenta directivă ar trebui să se aplice contractelor de vânzare de bunuri, inclusiv bunuri cu elemente digitale în cazul cărora absența conținutului digital sau a serviciului digital încorporat sau interconectat ar împiedica bunurile să își îndeplinească funcțiile și în cazul cărora conținutul digital sau serviciul digital este furnizat împreună cu bunurile în temeiul contractului de vânzare referitor la aceste bunuri. Stabilirea faptului că furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale încorporate sau interconectate face sau nu parte din contractul de vânzare cu vânzătorul ar trebui să depindă de conținutul contractului respectiv. Ar trebui să fie incluse aici conținutul digital sau serviciile digitale încorporate sau interconectate a căror furnizare este explicit prevăzută de contract. Ar trebui, de asemenea, să fie incluse aici contractele de vânzare care pot fi înțelese ca având ca obiect furnizarea de conținut digital specific sau de servicii digitale specifice care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul s-ar putea aștepta în mod rezonabil, dată fiind natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarație publică făcută de vânzător sau în numele acestuia ori de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzații, inclusiv producătorul. De exemplu, în cazul în care un anunț publicitar ar prezenta un televizor inteligent ca integrând o anumită aplicație video, aceasta ar fi considerată a face parte din contractul de vânzare. Această condiție ar trebui să se aplice indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital este preinstalat în cadrul bunului ca atare sau dacă acesta trebuie descărcat ulterior pe un alt dispozitiv și este numai interconectat cu bunul. De exemplu, un telefon inteligent ar putea fi prevăzut cu o aplicație preinstaltă standardizată, furnizată în temeiul contractului de vânzare, cum ar fi aplicația pentru alarmă sau aplicația pentru aparat fotografic. Un alt exemplu ar putea fi cel al unui ceas inteligent. Într-un astfel de caz, ceasul însuși ar fi considerat drept bunul cu elemente digitale care își poate îndeplini funcțiile numai prin intermediul unei aplicații care este prevăzută în contractul de vânzare, dar care trebuie descărcată de consumator pe un telefon inteligent; aplicația fiind așadar elementul digital interconectat. Această condiție ar trebui, de asemenea, să se aplice și în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital încorporat sau interconectat nu este furnizat de către vânzătorul însuși, ci este furnizat de către un terț în temeiul contractului de vânzare. Pentru a evita incertitudinea, atât pentru vânzători, cât și pentru consumatori, în cazul în care nu se știe sigur dacă furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital face parte din contractul de vânzare, ar trebui să se aplice normele din prezenta directivă.

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

În plus, stabilirea unei relații contractuale bilaterale între vânzător și consumator din care face parte furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale încorporate sau interconectate nu ar trebui să fie afectată de simplul fapt că, pentru a beneficia de conținutul digital sau de serviciile digitale în cauză, consumatorul trebuie să își dea acordul pentru încheierea cu un terț a unui acord de licență.

- (16) Dimpotrivă, în cazul în care absența respectivului conținut digital sau serviciu digital încorporat sau interconectat nu împiedică bunurile să își îndeplinească funcțiile ori în cazul în care consumatorul încheie un contract de furnizare a unui conținut digital sau a unui serviciu digital care nu face parte din contractul de vânzare a bunurilor cu elemente digitale, contractul respectiv ar trebui să fie considerat distinct de contractul de vânzare a bunurilor, chiar dacă vânzătorul intermediază cel de al doilea contract cu furnizorul terț, și ar putea intra sub incidența Directivei (UE) 2019/770, dacă sunt îndeplinite condițiile din respectiva directivă. De exemplu, atunci când consumatorul descarcă o aplicație pentru joc dintr-un magazin de aplicații pe un telefon inteligent, contractul de furnizare a aplicației pentru joc este distinct de contractul de vânzare a telefonului inteligent. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice numai contractului de vânzare privind telefonul inteligent, în timp ce furnizarea aplicației pentru joc ar trebui să intre sub incidența Directivei (UE) 2019/770, dacă sunt îndeplinite condițiile din respectiva directivă. Un alt exemplu l-ar putea reprezenta cazul în care se convine în mod expres cu privire la cumpărarea de către consumator a unui telefon inteligent fără un sistem de operare specific și, ulterior, consumatorul încheie un contract pentru furnizarea unui sistem de operare din partea unui terț. Într-un astfel de caz, furnizarea sistemului de operare achiziționat separat nu ar face parte din contractul de vânzare și, prin urmare, nu ar intra sub incidența prezentei directive, dar ar putea intra sub incidența Directivei (UE) 2019/770, dacă sunt îndeplinite condițiile din respectiva directivă.
- (17) În scopul clarității juridice, prezenta directivă ar trebui să prevadă o definiție a contractului de vânzare și, de asemenea, o definiție clară a domeniului de aplicare. Domeniul de aplicare al acestei directive ar trebui să includă și contractele în cazul cărora bunurile urmează a fi produse sau fabricate, inclusiv conform specificațiilor consumatorului. În plus, instalarea bunurilor ar putea intra în domeniul de aplicare al prezentei directive, în cazul în care instalarea face parte din contractul de vânzare a bunurilor și trebuie realizată de vânzător sau pe răspunderea vânzătorului. În cazul în care un contract cuprinde elemente care țin atât de vânzarea de bunuri, cât și de prestarea de servicii, stabilirea faptului dacă întregul contract poate fi calificat drept contract de vânzare în sensul prezentei directive ar trebui să țină de competența dreptului intern.
- (18) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze dispozițiile de drept intern în ceea ce privește aspectele care nu sunt reglementate de prezenta directivă, în special în ceea ce privește legalitatea bunurilor, prejudiciile și o serie de aspecte ale dreptului general al contractelor precum încheierea, valabilitatea, nulitatea ori efectele contractelor. Același lucru este valabil și în ceea ce privește consecințele încetării contractului și pentru anumite aspecte privind repararea și înlocuirea, care nu sunt reglementate de prezenta directivă. Atunci când reglementează drepturile părților de a amâna îndeplinirea obligațiilor lor sau a unei părți a acestora până la îndeplinirea de către cealaltă parte a obligațiilor sale, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a reglementa condițiile și modalitățile practice potrivit cărora consumatorul poate amâna plata prețului. Statele membre ar trebui, de asemenea, să dispună în continuare de libertatea de a reglementa dreptul consumatorului la despăgubiri pentru prejudiciile suferite ca urmare a unei încălcări de către vânzător a prezentei directive. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern care nu privesc în mod special contractele încheiate cu consumatorii și care prevăd anumite măsuri corective pentru anumite tipuri de defecte care nu erau aparente în momentul încheierii contractului de vânzare, și anume dispozițiilor de drept intern care pot stabili norme specifice pentru răspunderea vânzătorului pentru viciile ascunse. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern care prevăd măsurile corective necontractuale pe care le are la dispoziție consumatorul în caz de neconformitate a bunurilor împotriva unor persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzații, de exemplu producătorii sau a altor persoane care îndeplinesc obligațiile unor astfel de persoane.
- (19) Prezenta directivă ar trebui să nu afecteze libertatea statelor membre de a permite consumatorilor să opteze pentru o anumită măsură corectivă în cazul în care neconformitatea bunurilor este constatată la scurt timp după livrare, și anume dispozițiile de drept intern care prevăd dreptul consumatorului de a refuza bunurile cu defecte și de a considera contractul ca fiind desființat sau de a solicita înlocuirea imediată, într-o anumit termen scurt după livrarea bunului, care nu ar trebui să depășească 30 de zile.
- (20) Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a reglementa obligațiile de informare impuse vânzătorului în legătură cu încheierea contractului sau obligația vânzătorului de a avertiza consumatorul, de exemplu cu privire la anumite caracteristici ale bunului, caracterul adecvat al materialelor furnizate de către consumator sau posibilele dezavantaje care rezultă din cererile specifice ale consumatorului, de exemplu o cerere din partea consumatorului privind utilizarea unui anumit material textil pentru confecționarea unei rochii de bal.
- (21) De asemenea, statele membre ar trebui să dispună de libertatea de a extinde domeniul de aplicare al normelor din prezenta directivă la contracte care sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive sau de a reglementa în alt mod asemenea contracte. De exemplu, statele membre ar trebui să aibă în continuare libertatea de a extinde protecția oferită consumatorilor prin prezenta directivă și la persoane fizice sau juridice care nu sunt consumatori în sensul prezentei directive, cum ar fi organizațiile neguvernamentale, întreprinderile nou-înființate sau IMM-urile.

- (22) Definiția consumatorului ar trebui să includă persoanele fizice care acționează în afara activității lor comerciale, industriale, artisanale sau profesionale. Cu toate acestea, în cazul contractelor cu dublu scop, când contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale și parțial aflate în afara acesteia, iar scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al contractului, statele membre ar trebui să poată în continuare reglementa în mod liber dacă și în ce condiții respectiva persoană ar trebui să fie, și ea, considerată drept consumator.
- (23) Prezenta directivă ar trebui să se aplice oricărui contract în care vânzătorul transferă sau se angajează să transfere consumatorului proprietatea asupra unor bunuri. Furnizorii de platforme ar putea fi considerați vânzători în temeiul prezentei directive în cazul în care acționează, în scopuri legate de propria lor afacere, în calitate de partener contractual direct al consumatorului pentru vânzarea de bunuri. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la furnizorii de platforme care nu îndeplinesc cerințele pentru a fi considerați vânzători în temeiul prezentei directive.
- (24) Pentru a găsi un echilibru între cerința securității juridice și un nivel adecvat de flexibilitate a normelor juridice în prezenta directivă, orice trimitere la ceea ce se poate aștepta de la o persoană sau de către o persoană ar trebui înțeleasă ca o trimitere la ceea ce se poate aștepta în mod rezonabil. Standardul privind caracterul rezonabil ar trebui să fie determinat în mod obiectiv, având în vedere natura și scopul contractului, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile părților în cauză.
- (25) Pentru a oferi claritate cu privire la ceea ce poate aștepta un consumator de la bunuri și la ceea ce ar face obiectul răspunderii vânzătorului în cazul neonorării livrării conform așteptărilor, este esențială armonizarea pe deplin a normelor în scopul de a determina conformitatea bunurilor. Orice trimitere la conformitate în prezenta directivă ar trebui să se refere la conformitatea bunurilor cu contractul de vânzare. În scopul de a proteja interesele legitime ale ambelor părți la un contract de vânzare, conformitatea ar trebui evaluată pe baza unor cerințe de conformitate atât subiective, cât și obiective.
- (26) Prin urmare, bunurile ar trebui să respecte cerințele convenite între vânzător și consumator în contractul de vânzare. Astfel de cerințe ar putea include, printre altele, cantitatea, calitatea, tipul și descrierea bunurilor, caracterul lor adecvat pentru un anumit scop, precum și livrarea bunurilor cu accesoriile convenite și cu toate instrucțiunile. Cerințele contractului de vânzare ar trebui să le includă pe cele care rezultă din informațiile precontractuale care, în conformitate cu Directiva 2011/83/UE, fac parte integrantă din contract.
- (27) Noțiunea de funcționalitate ar trebui înțeleasă ca referindu-se la modurile în care bunurile își pot îndeplini funcțiile, având în vedere scopul lor. Noțiunea de interoperabilitate semnalează dacă și în ce măsură bunurile pot funcționa cu un hardware sau software diferit de cel care se folosește în mod normal pentru bunurile de același tip. Funcționarea reușită ar putea presupune, de exemplu, capacitatea bunurilor de a face schimb de informații cu un astfel de software sau hardware și de a utiliza informațiile schimbate.
- (28) Având în vedere evoluția constantă a conținutului digital sau a serviciilor digitale încorporate în bunuri digitale sau interconectate cu acestea, vânzătorii pot conveni cu consumatorii să ofere actualizări pentru astfel de bunuri. Conform celor convenite în contractul de vânzare, actualizările pot îmbunătăți și consolida elementul de conținut digital sau de serviciu digital al bunurilor, pot extinde funcționalitățile acestora, le pot adapta la evoluțiile tehnice, le pot proteja împotriva noilor amenințări la adresa securității sau pot avea alte scopuri. Prin urmare, conformitatea bunurilor cu conținut digital sau cu servicii digitale care sunt încorporate în bunuri sau sunt interconectate cu acestea ar trebui, de asemenea, să fie evaluată pentru a se stabili dacă elementul de conținut digital sau de serviciu digital al unor astfel de bunuri este actualizat în conformitate cu contractul de vânzare. Nefurnizarea actualizărilor care au fost convenite în contractul de vânzare ar trebui să fie considerată drept o neconformitate a bunurilor. În plus, actualizările incorecte sau incomplete ar trebui, de asemenea, să fie considerate drept o neconformitate a bunurilor, deoarece acest lucru ar însemna că aceste actualizări nu sunt efectuate în modul stipulat în contract.
- (29) Pentru a fi conforme, bunurile ar trebui să respecte nu doar cerințele subiective de conformitate, ci și cerințele obiective de conformitate stabilite în prezenta directivă. Conformitatea ar trebui evaluată având în vedere, printre altele, scopul pentru care s-ar utiliza în mod normal bunurile de același tip, livrarea acestora cu accesoriile și instrucțiunile pe care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să le primească sau corespondențele dintre acestea și eșantionul sau modelul pe care vânzătorul l-a pus la dispoziția consumatorului. Bunurile ar trebui să dețină, de asemenea, calitățile și caracteristicile care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta, în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarație publică a vânzătorului sau în numele acestuia ori al altor persoane aflate în amonte în cadrul lanțului de tranzații.

- (30) În plus față de actualizările convenite prin contract, vânzătorul ar trebui, de asemenea, să furnizeze actualizări, inclusiv actualizări de securitate, pentru a asigura menținerea conformității bunurilor cu elemente digitale. Obligația vânzătorului ar trebui limitată la actualizări care sunt necesare pentru ca astfel de bunuri să își mențină conformitatea cu cerințele obiective și subiective în materie de conformitate prevăzute în prezenta directivă. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel prin contract, vânzătorul nu ar trebui să fie obligat să furnizeze versiuni actualizate ale conținutului digital sau ale serviciului digital pentru bunurile în cauză sau să îmbunătățească ori să extindă funcționalitățile bunurilor dincolo de condițiile de conformitate. În cazul în care o actualizare furnizată de vânzător sau de un terț care furnizează conținut digital sau un serviciu digital în temeiul contractului de vânzare duce la neconformitatea bunului cu elemente digitale, vânzătorul ar trebui să răspundă pentru aducerea în conformitate a bunului respectiv. Consumatorul ar trebui să aibă libertatea de a decide dacă instalează actualizările furnizate. În cazul în care consumatorul decide să nu instaleze actualizările necesare pentru ca bunurile cu elemente digitale să fie menținute în conformitate, consumatorul nu ar trebui însă să se aștepte ca aceste bunuri să fie în continuare conforme. Vânzătorul ar trebui să informeze consumatorul că decizia consumatorului de a nu instala actualizările care sunt necesare pentru a menține bunurile cu elemente digitale în conformitate, inclusiv actualizările de securitate, va afecta răspunderea vânzătorului în ceea ce privește conformitatea acelor caracteristici ale bunurilor cu conținut digital care ar trebui să fie menținute în conformitate de actualizările relevante. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de a furniza actualizările de securitate stabilite de dreptul Uniunii sau de dreptul intern.
- (31) În principiu, în cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care conținutul digital sau serviciul digital încorporat în bunuri sau interconectat cu acestea este furnizat într-o singură instanță de furnizare, vânzătorul ar trebui să răspundă exclusiv pentru neconformitatea existentă la momentul livrării. Cu toate acestea, obligația de a furniza actualizări ar trebui să țină seama de faptul că mediul digital al oricărui astfel de bun se schimbă în permanență. Prin urmare, actualizările sunt un instrument necesar pentru a se asigura că bunurile sunt în măsură să funcționeze la fel ca în momentul livrării. De asemenea, spre deosebire de bunurile tradiționale, bunurile cu elemente digitale nu sunt complet separate de sfera vânzătorului, având în vedere că vânzătorul sau un terț care furnizează conținutul digital sau serviciul digital în temeiul contractului de vânzare este în măsură să actualizeze bunurile de la distanță, de obicei prin internet. Prin urmare, în cazul în care conținutul digital sau serviciul digital este furnizat printr-un singur act de executare, vânzătorul ar trebui să fie obligat să furnizeze actualizările necesare pentru a păstra conformitatea bunurilor cu elemente digitale pe parcursul unei perioade la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, chiar și în cazul în care bunurile erau conforme la momentul livrării. Perioada în care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să primească actualizări ar trebui să fie evaluată pe baza tipului și scopului bunurilor și a elementelor digitale și ținând seama de circumstanțele și de natura contractului de vânzare. Un consumator se așteaptă, în mod normal, să primească actualizări cel puțin pe durata perioadei în care vânzătorul răspunde pentru neconformitate, în timp ce, în unele cazuri, așteptările rezonabile ale consumatorului s-ar putea prelungi dincolo de această perioadă, cum ar fi cazul, în special, în ceea ce privește actualizările de securitate. În alte cazuri, de exemplu în ceea ce privește bunurile cu elemente digitale al căror scop este limitat în timp, obligația vânzătorului de a furniza actualizări ar fi, în mod normal, limitată la acea perioadă.
- (32) Asigurarea durabilității pe termen mai lung a produselor este importantă pentru realizarea unor modele de consum mai sustenabile și a unei economii circulare. În mod similar, menținerea în afara pieței Uniunii a produselor neconforme prin consolidarea supravegherii pieței și furnizarea de stimulente adecvate operatorilor economici este esențială pentru a spori încrederea în funcționarea pieței interne. În acest scop, dreptul Uniunii specifică anumitor produse este cea mai adecvată manieră pentru a introduce cerințele referitoare la durabilitate și alte cerințe legate de produs în ceea ce privește anumite tipuri sau grupe de produse, utilizând în acest scop criterii adaptate. Prezenta directivă ar trebui, așadar, să fie complementară obiectivelor urmărite într-o astfel de legislație a Uniunii specifică anumitor produse și ar trebui să includă durabilitatea ca un criteriu obiectiv pentru evaluarea conformității bunurilor. Durabilitatea ar trebui să se refere la capacitatea bunurilor de a își menține funcțiile necesare și performanța în cursul utilizării normale. Pentru a fi în conformitate, bunurile ar trebui să prezinte durabilitatea normală pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor respective, inclusiv eventuala necesitate de întreținere rezonabilă a bunurilor, de exemplu controlul periodic sau schimbarea filtrelor unui autoturism, și orice declarație publică făcută de către orice persoană din lanțul de tranzații sau în numele acesteia. De asemenea, evaluarea ar trebui să țină seama de toate celelalte circumstanțe relevante, cum ar fi prețul bunurilor și intensitatea sau frecvența utilizării de către consumator a bunurilor. În plus, în măsura în care informațiile specifice legate de durabilitate sunt indicate în orice declarație precontractuală care face parte din contractul de vânzare, consumatorul ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe acestea ca parte a cerințelor subiective de conformitate.
- (33) În temeiul prezentei directive, vânzătorul ar trebui să fie obligat să livreze consumatorului bunuri care sunt conforme în momentul livrării. Vânzătorii ar putea face adesea uz de piese de schimb pentru a-și îndeplini obligația de a repara bunuri în eventualitatea unei neconformități existente în momentul livrării. Cu toate că prezenta

directivă nu ar trebui să introducă obligația vânzătorilor de a asigura disponibilitatea pieselor de schimb pe o anumită perioadă ca cerință obiectivă de conformitate, aceasta nu ar trebui să aducă atingere altor dispoziții din dreptul intern care obligă vânzătorul, producătorul sau alte persoane din lanțul de tranzații să asigure disponibilitatea pieselor de schimb sau să informeze consumatorii cu privire la disponibilitatea respectivă.

- (34) Un mare număr de bunuri trebuie să fie instalate înainte de a putea fi efectiv utilizate de către consumatori. În plus, în cazul bunurilor cu elemente digitale, este de obicei necesară instalarea conținutului digital sau a serviciului digital astfel încât consumatorii să poată utiliza bunurile respective în conformitate cu scopul lor preconizat. Prin urmare, orice neconformitate care rezultă dintr-o instalare incorectă a bunurilor, inclusiv din instalarea incorectă a conținutului digital sau a serviciului digital încorporat în bunuri, sau interconectat cu acestea ar trebui considerată drept o neconformitate în cazul în care instalarea a fost efectuată de vânzător sau sub controlul vânzătorului. În cazul în care bunurile erau destinate a fi instalate de către consumator, neconformitatea care rezultă din instalarea incorectă ar trebui considerată drept neconformitate a bunurilor, indiferent dacă instalarea a fost efectuată de către consumator sau de către o parte terță aflată în răspunderea consumatorului, dacă instalarea incorectă a fost cauzată de deficiențe ale instrucțiunilor de instalare, cum ar fi caracterul incomplet sau lipsa de claritate a instrucțiunilor de instalare, care fac instrucțiunile de instalare dificil de utilizat pentru consumatorul mediu.
- (35) Conformitatea ar trebui să acopere defectele materiale, precum și viciile juridice. Restricțiile care rezultă dintr-o încălcare a drepturilor unui terț, în special drepturile de proprietate intelectuală, ar putea împiedica sau limita utilizarea bunurilor în conformitate cu contractul. Statele membre ar trebui să se asigure că, în astfel de cazuri, consumatorul are dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate prevăzute în prezenta directivă, cu excepția cazului în care dreptul intern prevede nulitatea sau încetarea contractului în astfel de cazuri.
- (36) Pentru a asigura suficientă flexibilitate a normelor, de exemplu în ceea ce privește vânzarea de bunuri de ocazie, ar trebui să fie posibil ca părțile să se abată de la cerințele obiective de conformitate prevăzute de prezenta directivă. O astfel de abatere ar trebui să fie posibilă numai în cazul în care consumatorul a fost informat în mod explicit cu privire la aceasta și consumatorul o acceptă separat de alte declarații sau acorduri și în mod activ și fără echivoc.
- (37) Creșterea gradului de securitate juridică atât pentru consumatori, cât și pentru vânzători necesită o indicație clară privind momentul în care ar trebui evaluată conformitatea bunurilor. Momentul relevant pentru evaluarea conformității bunurilor ar trebui să fie momentul livrării bunurilor. Această dispoziție ar trebui să se aplice și în cazul bunurilor care încorporează conținut digital sau un serviciu digital furnizate într-o singură instanță de furnizare sau sunt interconectate cu acesta. Cu toate acestea, atunci când conținutul digital sau serviciul digital încorporat în bunuri sau interconectat cu acestea trebuie să fie furnizat în mod continuu pe parcursul unei anumite perioade, momentul relevant pentru stabilirea conformității elementului de conținut digital sau de serviciu digital nu ar trebui să fie un anumit moment în timp, ci mai degrabă o anumită perioadă, începând de la data livrării. Din motive de securitate juridică, perioada respectivă ar trebui să fie egală cu perioada în care vânzătorul răspunde pentru neconformitate.
- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze înțelesul termenului „livrare”; reglementarea acestuia ar trebui să fie de competența dreptului intern. În special, acest lucru se aplică în cazul stabilirii acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă vânzătorul pentru a-și îndeplini obligația de livrare a bunurilor. În plus, trimiterile la momentul livrării din prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere normelor privind transferul riscului prevăzute de Directiva 2011/83/UE și, prin urmare, puse în aplicare în dreptul intern al statelor membre.
- (39) Bunurile cu elemente digitale ar trebui considerate a fi fost livrate consumatorului atunci când atât componenta fizică a bunurilor a fost livrată, cât și singura instanță de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale a fost efectuată sau a început furnizarea continuă de conținut digital sau de servicii digitale pe parcursul unei anumite perioade. Acest lucru înseamnă că vânzătorul ar trebui, de asemenea, să pună la dispoziția consumatorului conținutul digital sau serviciul digital sau să îi ofere consumatorului acces la acesta în așa fel încât conținutul digital sau serviciul digital sau orice mijloc adecvat pentru accesarea sau descărcarea acestuia să ajungă la sfera consumatorului și să nu fie necesară nicio acțiune suplimentară din partea vânzătorului pentru a-i permite consumatorului să utilizeze conținutul digital sau serviciul digital în conformitate cu contractul, de exemplu, prin furnizarea unui link sau a unei opțiuni de descărcare. Prin urmare, momentul relevant pentru stabilirea conformității ar trebui să fie momentul furnizării conținutului digital sau al serviciului digital, în cazul în care componenta fizică a fost livrată anterior. În acest mod se poate garanta un punct de plecare comun pentru perioada de

răspundere contractuală pentru componenta fizică, pe de o parte, și pentru elementul digital, pe de altă parte. În plus, în multe cazuri, consumatorul nu este în măsură să observe un defect al componente fizice înainte de furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital.

- (40) În cazul în care bunurile necesită instalarea de către vânzător, în unele cazuri, consumatorul nu este capabil să folosească bunurile sau să observe un defect înainte de finalizarea instalării. Prin urmare, în cazul în care urmează să fie instalate de vânzător sau pe răspunderea vânzătorului, în temeiul contractului de vânzare, bunurile ar trebui considerate a fi livrate consumatorului în momentul în care instalarea este completă.
- (41) Pentru a spori gradul de securitate juridică pentru vânzători și, în general, încrederea consumatorilor în achizițiile transfrontaliere, se impune acordarea unui termen în care consumatorul are dreptul la măsuri corective pentru orice neconformitate existentă la momentul relevant pentru stabilirea conformității. Având în vedere că, la punerea în aplicare a Directivei 1999/44/CE, marea majoritate a statelor membre au prevăzut un termen de doi ani și, în practică, acest termen este considerat rezonabil de către participanții de pe piață, acest termen ar trebui menținut. Același lucru ar trebui să se aplice în cazul bunurilor cu elemente digitale. Cu toate acestea, în cazul în care contractul prevede furnizarea continuă timp de peste doi ani, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la măsuri corective pentru orice neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care survine sau este constatată în perioada în care conținutul digital sau serviciul digital urmează a fi furnizat în temeiul contractului. Pentru a li se asigura flexibilitate în scopul sporirii nivelului de protecție a consumatorilor prin dispozițiile lor de drept intern, statele membre ar trebui să fie libere să prevadă termene de răspundere a vânzătorului mai lungi decât cele prevăzute în prezenta directivă.
- (42) Din motive de coerență cu sistemele juridice naționale existente, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a prevedea fie că vânzătorii răspund pentru o neconformitate care este constatată pe parcursul unei anumite perioade, eventual însoțită de un termen de prescripție, fie că măsurile corective aflate la dispoziția consumatorilor nu sunt supuse decât unui termen de prescripție. În primul caz, statele membre ar trebui să se asigure că perioada de răspundere a vânzătorului nu este eludată printr-un termen de prescripție pentru măsurile corective aflate la dispoziția consumatorului. Deși, prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să armonizeze punctul de plecare al termenelor de prescripție prevăzute de dispozițiile de drept intern, ea ar trebui să asigure faptul că aceste termene nu aduc atingere dreptului consumatorilor de a solicita măsuri corective pentru orice neconformitate constatată pe durata perioadei în care vânzătorul răspunde pentru o neconformitate. În cel de-al doilea caz, statele membre ar trebui să poată menține sau introduce numai un termen de prescripție pentru măsurile corective aflate la dispoziția consumatorului fără a introduce un anumit termen în care trebuie să fie constatată neconformitatea pentru ca vânzătorul să poată răspunde. Pentru a se asigura protecția, în egală măsură, a consumatorilor și în astfel de cazuri, statele membre ar trebui să se asigure că, atunci când se aplică numai un termen de prescripție, acesta ar trebui să le permită consumatorilor să solicite măsuri corective pentru orice neconformitate constatată cel puțin pe durata perioadei prevăzute în prezenta directivă ca perioadă de răspundere contractuală.
- (43) În ceea ce privește anumite aspecte, s-ar putea justifica un tratament diferit al bunurilor de ocazie. Deși o perioadă de răspundere contractuală sau un termen de prescripție de doi ani sau mai mult conciliază, de obicei, interesele vânzătorului și ale consumatorului, acest lucru ar putea uneori să nu fie valabil în ceea ce privește bunurile de ocazie. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a le permite părților să convină asupra unei perioade de răspundere contractuală mai scurte sau asupra unui termen de prescripție mai scurt pentru astfel de bunuri. Acordarea discreției pentru stabilirea acestei chestiuni în temeiul unui acord de natură contractuală între părți sporește libertatea contractuală și asigură obligația informării consumatorului cu privire la statutul de bun de ocazie în cauză și la durata redusă a perioadei de răspundere contractuală sau a termenului de prescripție. Cu toate acestea, o astfel de perioadă convenită prin contract nu ar trebui să fie mai scurtă de un an.
- (44) Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze condițiile de suspendare sau de întrerupere a perioadei de răspundere contractuală, astfel cum este prevăzută în prezenta directivă, sau a termenului de prescripție. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată prevedea suspendarea sau întreruperea perioadei de răspundere contractuală sau a termenului de prescripție, de exemplu în cazul reparării, al înlocuirii ori al negocierilor dintre vânzător și consumator în vederea unui acord amiabil.
- (45) Pe parcursul unei perioade de un an sau de doi ani, dacă statele membre decid să aplice o perioadă de doi ani, consumatorul ar trebui să demonstreze numai că bunul respectiv nu este conform, fără a fi necesară și demonstrarea faptului că neconformitatea exista efectiv la momentul relevant pentru stabilirea conformității. Pentru a respinge pretențiile consumatorului, vânzătorul ar trebui să demonstreze faptul că neconformitatea nu exista în momentul respectiv. În plus, în unele cazuri, prezumția conform căreia neconformitatea exista la momentul relevant pentru stabilirea conformității poate fi incompatibilă cu natura bunurilor sau cu natura neconformității. În prima categorie s-ar putea încadra bunurile care se deteriorează prin natura lor, cum ar fi produsele perisabile,

de exemplu florile, sau bunurile care sunt destinate unei singure utilizări. Un exemplu pentru cea de a doua categorie l-ar reprezenta o neconformitate care poate rezulta numai în urma unei acțiuni a consumatorului sau a unei cauze externe evidente survenite după livrarea bunurilor către consumator. În cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care contractul prevede furnizarea continuă a conținutului digital sau a serviciului digital, consumatorul nu ar trebui să aibă obligația de a dovedi că conținutul digital sau serviciul digital nu era în conformitate în perioada corespunzătoare pentru stabilirea conformității. Pentru a respinge pretenția consumatorului, vânzătorul ar trebui să demonstreze faptul că conținutul digital sau serviciul digital era în conformitate în perioada respectivă.

- (46) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce dispoziții care să prevadă că, pentru a beneficia de drepturile sale, consumatorul trebuie să informeze vânzătorul despre neconformitate în termen de cel puțin două luni de la data la care a constatat neconformitatea. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorului, neintroducând o astfel de obligație.
- (47) Pentru a spori gradul de securitate juridică și pentru a elimina unul dintre principalele obstacole din calea pieței interne, prezenta directivă ar trebui să armonizeze pe deplin măsurile corective de care dispune consumatorul în caz de neconformitate a bunurilor, precum și condițiile în care pot fi exercitate astfel de măsuri corective. În special, în caz de neconformitate, consumatorii ar trebui să aibă dreptul de a solicita aducerea în conformitate a bunurilor, de a primi o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului.
- (48) Pentru aducerea în conformitate a bunurilor, consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a alege între reparație sau înlocuire. Permițându-le consumatorilor să solicite o reparație ar trebui să se încurajeze un consum sustenabil și s-ar putea contribui la o mai mare durabilitate a produselor. Alegerea consumatorului între reparație și înlocuire ar trebui limitată numai în cazul în care opțiunea aleasă ar fi imposibilă din punct de vedere juridic sau factual sau, în comparație cu cealaltă opțiune disponibilă, ar crea costuri disproporționate pentru vânzător. De exemplu, ar putea fi disproporționat să se solicite înlocuirea unor bunuri din cauza unei zgârieturi minore în cazul în care o astfel de înlocuire ar crea costuri semnificative, iar zgârietura ar putea fi reparată cu ușurință.
- (49) Vânzătorului ar trebui să i se permită să refuze aducerea în conformitate a bunurilor dacă atât reparația, cât și înlocuirea sunt imposibile sau i-ar crea costuri disproporționate. Același lucru ar trebui să se aplice și în cazul în care fie reparația, fie înlocuirea este imposibilă, iar cealaltă măsură corectivă i-ar crea vânzătorului costuri disproporționate. De exemplu, în cazul în care bunurile sunt situate într-un loc diferit de locul în care au fost inițial livrate, costurile de livrare și transport ar putea deveni disproporționate pentru vânzător.
- (50) În cazul în care este constatată o neconformitate, consumatorul ar trebui să informeze vânzătorul cu privire la aceasta pentru a îi oferi acestuia posibilitatea de a aduce în conformitate bunul. Vânzătorul ar trebui să facă acest lucru într-un termen rezonabil. În mod corespunzător, consumatorul nu ar trebui să fie, în principiu, îndreptățit imediat la o reducere de preț sau de a obține încetarea contractului, ci ar trebui să acorde vânzătorului un termen rezonabil pentru a repara sau a înlocui bunul neconform. Dacă vânzătorul nu a reparat și nici nu a înlocuit bunul în termenul respectiv, consumatorul ar trebui să aibă dreptul să solicite și să obțină pe loc o reducere de preț sau încetarea contractului.
- (51) Dacă reparația sau înlocuirea nu au constituit măsuri corective adecvate pentru consumator în ceea ce privește neconformitatea constatată, consumatorul ar trebui să aibă dreptul la o reducere de preț sau de a obține încetarea contractului. Acest lucru ar trebui să fie valabil în special atunci când vânzătorul nu a finalizat reparația sau înlocuirea, ori când împrejurările indică în mod clar că vânzătorul nu va finaliza reparația sau înlocuirea, ori dacă vânzătorul a refuzat aducerea în conformitate a bunurilor deoarece reparația și înlocuirea sunt imposibile sau i-ar crea vânzătorului costuri disproporționate.
- (52) În anumite situații ar putea fi justificat dreptul imediat al consumatorului la o reducere de preț sau de a obține încetarea contractului. Atunci când vânzătorul a luat măsuri pentru aducerea în conformitate a bunurilor, dar ulterior a fost constatată o neconformitate, ar trebui să fie determinat în mod obiectiv dacă consumatorul ar trebui să accepte noi încercări ale vânzătorului de a aduce în conformitate bunurile, ținând seama de toate circumstanțele cazului, cum ar fi tipul și valoarea bunurilor, natura și gravitatea neconformității. În special, pentru bunurile costisitoare sau complexe ar putea fi justificat să se permită vânzătorului o nouă încercare de a remedia neconformitatea. De asemenea, ar trebui să se țină seama de măsura în care se poate pretinde consumatorului să își mențină încrederea în capacitatea vânzătorului de a aduce în conformitate bunurile, de exemplu ca urmare

a faptului că aceeași problemă intervine de două ori. În mod similar, în anumite situații, neconformitatea poate fi atât de gravă încât consumatorul nu își poate menține încrederea în capacitatea vânzătorului de a aduce în conformitate bunurile, de exemplu, în cazul în care neconformitatea afectează în mod grav capacitatea consumatorului de a utiliza bunurile în condiții normale și nu se poate pretinde consumatorilor să aibă încredere în capacitatea reparației sau a înlocuirii de către vânzător de a remedia problema.

- (53) În vederea menținerii unui echilibru între drepturile și obligațiile părților contractante, consumatorul ar trebui să beneficieze și de dreptul de a obține încetarea contractului numai în cazurile în care neconformitatea nu este minoră.
- (54) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a reglementa condițiile în care obligațiile debitorului pot fi îndeplinite de către o altă persoană, de exemplu condițiile în care obligația vânzătorului de a repara un bun poate fi îndeplinită de către consumator sau de către un terț pe cheltuiala vânzătorului.
- (55) Pentru a proteja consumatorii împotriva riscului unor întârzieri prelungite, orice reparație sau înlocuire ar trebui finalizată cu succes într-un termen rezonabil. Termenul rezonabil pentru finalizarea unei reparații sau a unei înlocuiri ar trebui să corespundă celui mai scurt timp necesar pentru finalizarea reparației sau a înlocuirii. Acest termen ar trebui stabilit în mod obiectiv, având în vedere natura și complexitatea bunurilor, natura și gravitatea neconformității și efortul necesar pentru finalizarea reparației sau înlocuirii. Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre ar trebui să poată interpreta noțiunea de perioadă rezonabilă pentru finalizarea reparației sau a înlocuirii, menționând perioade fixe care ar putea, în general, să fie considerate rezonabile pentru reparație sau înlocuire, în special în cazul anumitor categorii de produse.
- (56) Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze locul în care trebuie executate obligațiile unui debitor. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să stabilească locul livrării, nici să impună locul în care ar trebui efectuată reparația sau înlocuirea; aceste aspecte ar trebui să fie reglementate de dreptul intern.
- (57) În cazul în care vânzătorul aduce în conformitate bunul prin înlocuire, consumatorul nu ar trebui să fie obligat să plătească pentru utilizarea normală a bunurilor înainte de înlocuirea acestora. Utilizarea bunurilor ar trebui considerată normală dacă este în conformitate cu natura și destinația acestora.
- (58) Pentru ca dreptul de a obține încetarea contractului să devină efectiv pentru consumatori, în cazul în care consumatorul achiziționează mai multe bunuri, iar neconformitatea afectează numai o parte a bunurilor livrate pe baza contractului, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a obține încetarea contractului și în ceea ce privește celelalte bunuri achiziționate împreună cu bunurile neconforme, chiar dacă celelalte bunuri sunt conforme, în cazul în care consumatorului nu i se poate pretinde în mod rezonabil să accepte să păstreze doar bunurile conforme.
- (59) În cazul în care consumatorul obține dreptul la încetarea contractului din cauza neconformității, prezenta directivă ar trebui să prevadă norme numai cu privire la principalele efecte și căi de exercitare ale dreptului la încetarea contractului, în special obligația ca părțile să returneze ceea ce au primit. Astfel, vânzătorul ar trebui să fie obligat să ramburseze prețul primit de la consumator, iar consumatorul ar trebui să returneze bunurile.
- (60) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere libertății statelor membre de a reglementa acele consecințe ale încetării contractului care nu sunt prevăzute în prezenta directivă, cum ar fi consecințele scăderii valorii bunurilor sau ale distrugerii sau pierderii acestora. De asemenea, statele membre ar trebui să li se permită să reglementeze modalitățile de rambursare a prețului către consumator, de exemplu modalitățile referitoare la mijloacele utilizate pentru o astfel de rambursare sau la eventualele costuri și comisioane ocazionate ca urmare a rambursării. De exemplu, statelor membre ar trebui să li se permită, de asemenea, să prevadă anumite termene pentru rambursarea prețului sau returnarea bunurilor.
- (61) Principiul răspunderii vânzătorului pentru daune este un element esențial al contractelor de vânzare. Prin urmare, consumatorii ar trebui să aibă dreptul de a solicita despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare de către vânzător a prezentei directive, inclusiv pentru prejudiciul suferit ca urmare a unei neconformități. O astfel de despăgubire ar trebui să repună consumatorul, în cea mai mare măsură posibilă, în situația în care s-ar fi aflat în cazul în care bunurile ar fi fost conforme. Întrucât existența unui astfel de drept la compensație este deja asigurată în toate statele membre, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind despăgubirea consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcarea acestor norme. Statele membre ar trebui, de asemenea, să dispună în continuare de libertatea de a reglementa dreptul consumatorului la despăgubiri în cazurile în care reparația sau înlocuirea a cauzat inconveniente majore sau a fost întârziată.

- (62) În vederea asigurării transparenței, ar trebui prevăzute anumite cerințe pentru garanțiile comerciale, pe lângă cerințele precontractuale în materie de informare privind existența și condițiile garanțiilor comerciale, stabilite în Directiva 2011/83/UE. În plus, pentru a îmbunătăți securitatea juridică și a evita inducerea în eroare a consumatorilor, prezenta directivă ar trebui să prevadă că, în cazul în care condițiile privind garanția comercială cuprinse în anunțurile publicitare asociate sunt mai favorabile pentru consumator decât cele incluse în certificatul de garanție, ar trebui să prevaleze condițiile mai avantajoase. În fine, prezenta directivă ar trebui să prevadă norme privind conținutul certificatului de garanție și modul în care acesta ar trebui să fie pus la dispoziția consumatorilor. De exemplu, certificatul de garanție ar trebui să includă condițiile garanției comerciale și să menționeze faptul că garanția legală de conformitate nu este afectată de garanția comercială, clarificând faptul că condițiile garanției comerciale reprezintă un angajament suplimentar față de garanția legală de conformitate. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a stabili norme privind alte aspecte ale garanțiilor comerciale care nu sunt reglementate de prezenta directivă, de exemplu posibilitatea de a asocia alți debitori decât garantul la garanția comercială, cu condiția ca aceste norme să nu îi priveze pe consumatori de protecția acordată prin dispozițiile pe deplin armonizate ale prezentei directive referitoare la garanțiile comerciale. Deși ar trebui să își mențină libertatea de a impune furnizarea fără costuri a garanțiilor comerciale, statele membre ar trebui să se asigure că orice angajament din partea vânzătorului sau a producătorului, care se încadrează în definiția garanțiilor comerciale astfel cum figurează în prezenta directivă, respectă normele armonizate cuprinse în aceasta.
- (63) Având în vedere că vânzătorul răspunde față de consumator pentru orice neconformitate a bunurilor rezultată în urma unui act sau a unei omisiuni a vânzătorului sau a unui terț, vânzătorul ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita măsuri corective de la persoana care răspunde în etapele anterioare ale lanțului de tranzații. Astfel de măsuri corective ar trebui să le includă pe cele pentru o neconformitate care rezultă din omiterea unei actualizări, inclusiv a unei actualizări de securitate, care ar fi fost necesară pentru a menține în conformitate bunul cu elemente digitale. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere principiului libertății contractuale dintre vânzător și celelalte părți din lanțul de tranzații. Detaliile privind exercitarea acestui drept, în special față de cine și în ce mod urmează a fi solicitate astfel de măsuri corective, precum și precizarea dacă acestea au un caracter obligatoriu, ar trebui furnizate de către statele membre. Măsura în care și consumatorul poate emite pretenții direct de la o persoană din etapele anterioare ale lanțului de tranzații nu ar trebui să fie reglementată de prezenta directivă, cu excepția cazurilor în care un producător oferă consumatorului o garanție comercială pentru bunuri.
- (64) Persoanele sau organizațiile despre care se consideră, în baza dispozițiilor de drept intern, că ar avea un interes legitim cu privire la protecția drepturilor contractuale ale consumatorilor ar trebui să aibă dreptul să inițieze proceduri, fie în fața unei instanțe judecătorești, fie a unei autorități administrative care are competența de a decide în cazul reclamațiilor sau de a iniția proceduri judiciare corespunzătoare.
- (65) Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor de drept internațional privat, în special Regulamentelor (CE) nr. 593/2008 și (UE) nr. 1215/2012 ⁽⁷⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (66) Directiva 1999/44/CE ar trebui abrogată. Data abrogării ar trebui aliniată la data de transpunere a prezentei directive. Pentru a se asigura o aplicare uniformă a actelor cu putere de lege și a actelor administrative pe care statele membre trebuie să le adopte în vederea conformării cu prezenta directivă în cazul contractelor încheiate începând cu data transpunerii, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice în cazul contractelor încheiate înainte de data transpunerii sale.
- (67) Anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se faciliteze cooperarea transfrontalieră pentru asigurarea respectării dispozițiilor din prezenta directivă.
- (68) Anexa I la Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾ ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se asigure protejarea intereselor colective ale consumatorilor care sunt prevăzute în prezenta directivă.
- (69) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁰⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită, împreună cu notificarea dispozițiilor de transpunere, unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din dispozițiile de transpunere în dreptul intern. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

⁽¹⁰⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (70) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a contribui la funcționarea pieței interne prin abordarea coerentă a obstacolelor legate de dreptul contractelor care afectează vânzările de bunuri la nivel transfrontalier în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece niciun stat membru nu este în măsură să soluționeze singur problema fragmentării juridice existente prin asigurarea coerenței legislației sale cu cea a altor state membre, dar, prin eliminarea, printr-o armonizare deplină, a principalelor obstacole legate de dreptul contractelor, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (71) Comisia trebuie să revizuiască aplicarea prezentei directive în termen de cinci ani de la intrarea sa în vigoare, inclusiv, în special, dispozițiile privind măsurile corective, sarcina probei, inclusiv în ceea ce privește bunurile de ocazie, precum și bunurile vândute prin licitații publice, precum și garanția comercială de durabilitate a producătorului. De asemenea, Comisia ar trebui să evalueze dacă aplicarea prezentei directive și a Directivei (UE) 2019/770 asigură un cadru juridic consecvent și coerent în ceea ce privește furnizarea de conținut digital, de servicii digitale și de bunuri cu elemente digitale.
- (72) Prezenta directivă respectă drepturile și libertățile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cele consacrate la articolele 16, 38 și 47,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și scopul

Scopul prezentei directive este de a contribui la buna funcționare a pieței interne, asigurând un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, prin stabilirea unor norme comune privind anumite cerințe referitoare la contractele de vânzare încheiate între vânzător și consumator, în special norme privind conformitatea bunurilor cu contractul, măsurile corective în caz de neconformitate, modalitățile de punere în aplicare a respectivelor măsuri corective, precum și garanțiile comerciale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „contract de vânzare” înseamnă orice contract în temeiul căruia vânzătorul transferă sau se angajează să transfere unui consumator proprietatea asupra unor bunuri, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească prețul acestora;
2. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității comerciale, industriale, artisanale sau profesionale a persoanei respective;
3. „vânzător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta directivă, acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele respectivei persoane fizice sau juridice sau în contul acesteia, în scopuri ce țin de activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a persoanei respective;
4. „producător” înseamnă fabricantul bunurilor, importatorul bunurilor în Uniune sau orice persoană care se prezintă ca fiind fabricantul sau importatorul, aplicându-și denumirea, marca sau alt semn distinctiv pe bunurile în cauză;
5. „bunuri” înseamnă:
 - (a) orice obiect corporal mobil; apa, gazul și energia electrică trebuie considerate „bunuri” în sensul prezentei directive atunci când sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă;
 - (b) orice obiect corporal mobil care încorporează un conținut digital sau un serviciu digital sau este interconectat cu acestea, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunul nu și-ar putea îndeplini funcțiile („bunuri cu elemente digitale”);
6. „conținut digital” înseamnă date produse și furnizate în format digital;

7. „serviciu digital” înseamnă:
- (a) un serviciu care permite consumatorului crearea, prelucrarea, stocarea sau accesarea datelor în format digital; sau
 - (b) un serviciu care permite schimbul de date în format digital încărcate sau create de consumator sau de alți utilizatori ai serviciului respectiv, sau orice altă interacțiune cu aceste date;
8. „compatibilitate” înseamnă capacitatea bunurilor de a funcționa cu componente hardware sau software care sunt utilizate în mod normal bunurile de același tip, fără a fi necesară conversia bunurilor sau a componentelor hardware sau software;
9. „funcționalitate” înseamnă capacitatea bunurilor de a își îndeplini funcțiile, având în vedere scopul lor;
10. „interoperabilitate” înseamnă capacitatea bunurilor de a funcționa cu componente hardware sau software diferite de cele care sunt utilizate în mod normal pentru bunurile de același tip;
11. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite consumatorului sau vânzătorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă adecvată la scopul informațiilor și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;
12. „garanție comercială” înseamnă orice angajament din partea vânzătorului sau a unui producător (denumit în continuare „garantul”) față de consumator, prevăzut în certificatul de garanție sau în publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului, în plus față de obligațiile legale care îi revin vânzătorului referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate;
13. „durabilitate” înseamnă capacitatea bunurilor de a își menține funcțiile și performanța necesare în cursul utilizării normale;
14. „fără costuri” înseamnă fără costurile necesare suportate pentru a aduce bunurile în conformitate, în special costul expedierii prin poștă, al transportului, al forței de muncă sau al materialelor;
15. „licitație publică” înseamnă metoda de vânzare prin care vânzătorul oferă bunuri sau servicii consumatorilor care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un judecător și în care ofertantul câștigător are obligația să achiziționeze bunurile sau serviciile.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică contractelor de vânzare încheiate între un consumator și un vânzător.
- (2) Contractele dintre un consumator și un vânzător pentru furnizarea de bunuri care urmează să fie fabricate sau produse sunt, de asemenea, considerate contracte de vânzare în sensul prezentei directive.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică contractelor privind furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale. Cu toate acestea, prezenta directivă se aplică conținutului digital sau serviciilor digitale care sunt încorporate în bunuri sau interconectate cu acestea în sensul articolului 2 punctul 5 litera (b) și care sunt furnizate împreună cu bunurile care fac obiectul contractului de vânzare, indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital respectiv este furnizat de către vânzător sau de către un terț. Dacă există dubii că furnizarea unui conținut digital sau a unui serviciu digital încorporat sau interconectat face sau nu parte din contractul de vânzare, conținutul digital sau serviciul digital se prezumă a fi acoperit de contractul de vânzare.
- (4) Prezenta directivă nu se aplică:
- (a) niciunui suport material care servește exclusiv ca suport al conținutului digital;
 - (b) niciunui bun vândut prin executare silită sau în alt mod, prin autoritatea legii.

(5) Statele membre pot să excludă din domeniul de aplicare al prezentei directive contractele de vânzare:

(a) de bunuri de ocazie vândute la licitații publice; și

(b) de animale vii.

În cazul menționat la litera (a), consumatorilor li se pun la dispoziție informații clare și complete, ușor accesibile cu privire la faptul că drepturile care decurg din prezenta directivă nu se aplică.

(6) Prezenta directivă nu afectează libertatea statelor membre de a reglementa aspecte generale de drept al contractelor, precum normele privind încheierea, validitatea, nulitatea sau efectele contractelor, inclusiv consecințele încetării unui contract în măsura în care nu sunt reglementate în prezenta directivă, sau dreptul la despăgubiri.

(7) Prezenta directivă nu afectează libertatea statelor membre de a permite consumatorilor să opteze pentru o anumită măsură corectivă în cazul în care neconformitatea bunurilor este constatată la scurt timp după livrare, fără a depăși 30 de zile. În plus, prezenta directivă nu afectează dispozițiile de drept intern care nu sunt specifice contractelor încheiate cu consumatorii și care prevăd anumite măsuri corective pentru anumite tipuri de defecte care nu erau aparente în momentul încheierii contractului de vânzare.

Articolul 4

Nivelul de armonizare

În absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă, statele membre nu mențin și nici nu introduc în dreptul lor intern dispoziții diferite de cele stabilite în prezenta directivă, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai permissive care să asigure un nivel diferit de protecție a consumatorilor.

Articolul 5

Conformitatea bunurilor

Vânzătorul livrează consumatorului bunuri care, după caz, îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 6, 7 și 8, fără a aduce atingere articolului 9.

Articolul 6

Cerințe subiective de conformitate

Pentru a fi în conformitate cu contractul de vânzare, bunurile îndeplinesc în special următoarele condiții, dacă este cazul:

- (a) respectă descrierea, tipul, cantitatea și calitatea și dețin funcționalitatea, compatibilitatea, interoperabilitatea și alte caracteristici prevăzute în contractul de vânzare;
- (b) corespund scopului special pentru care consumatorul le solicită, pe care consumatorul l-a adus la cunoștința vânzătorului cel târziu în momentul încheierii contractului și pe care vânzătorul l-a acceptat;
- (c) sunt livrate împreună cu toate accesoriile și cu toate instrucțiunile, inclusiv de instalare, prevăzute în contract; și
- (d) sunt furnizate cu actualizări conform dispozițiilor contractului de vânzare.

Articolul 7

Cerințe obiective de conformitate

(1) Pe lângă respectarea cerințelor subiective de conformitate, bunurile:

- (a) corespund scopurilor pentru care s-ar utilizat în mod normal bunuri de același tip, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul Uniunii și de dispozițiile de drept intern în vigoare, de standarde tehnice sau, în absența unor astfel de standarde tehnice, de coduri de conduită aplicabile în domeniu și specifice sectorului;
- (b) după caz, posedă calitatea și corespund descrierii unei mostre sau unui model pe care vânzătorul l-a pus la dispoziția consumatorului înainte de încheierea contractului;

- (c) dacă este cazul, sunt livrate împreună cu accesoriile, inclusiv ambalajul, instrucțiunile de instalare sau alte instrucțiuni pe care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să le primească; și
- (d) respectă cantitatea și dețin calitățile și alte caracteristici, inclusiv în materie de durabilitate, funcționalitate, compatibilitate și securitate, care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor și ținând seama de orice declarație publică făcută de vânzător sau în numele acestuia sau de alte persoane situate în amonte în cadrul lanțului de tranzacții, inclusiv de către producător, mai ales în anunțuri publicitare sau pe etichetă.
- (2) Vânzătorul nu este ținut să respecte declarațiile publice, în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) litera (d), în cazul în care vânzătorul demonstrează că:
- (a) nu cunoștea și nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația publică în cauză;
- (b) până la momentul încheierii contractului, declarația publică a fost rectificată în același mod sau într-un mod similar celui în care a fost făcută; sau
- (c) decizia de a achiziționa bunurile nu ar fi putut fi influențată de declarația publică.
- (3) În cazul bunurilor cu elemente digitale, vânzătorul se asigură că consumatorul este informat cu privire la actualizări și că îi sunt furnizate actualizări, inclusiv actualizări de securitate, care sunt necesare pentru a menține conformitatea acelor bunuri pe parcursul perioadei:
- (a) în care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil la aceasta, având în vedere tipul și scopul bunurilor și al elementelor digitale și ținând seama de circumstanțele și natura contractului, atunci când contractul de vânzare prevede un singur act de furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital; sau
- (b) indicate la articolul 10 alineatul (2) sau (5), după caz, în cazul în care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă a conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul unei anumite perioade.
- (4) În cazul în care consumatorul nu instalează, într-un termen rezonabil, actualizările furnizate în conformitate cu alineatul (3), vânzătorul nu răspunde pentru nicio neconformitate cauzată exclusiv de lipsa actualizării relevante, cu condiția ca:
- (a) vânzătorul să fi informat consumatorul cu privire la disponibilitatea actualizării și la consecințele neinstalării acesteia de către consumator; și
- (b) neinstalarea sau instalarea incorectă a actualizării de către consumator să nu fi fost cauzată de existența unor deficiențe în instrucțiunile de instalare furnizate consumatorului.
- (5) Nu se consideră că există o neconformitate în sensul alineatului (1) sau (3) dacă, la momentul încheierii contractului de vânzare, consumatorul a fost informat în mod explicit că o anumită caracteristică a bunurilor se abate de la cerințele obiective de conformitate stabilite la alineatul (1) sau (3), iar consumatorul a acceptat în mod expres și separat respectiva abatere în momentul încheierii contractului de vânzare.

Articolul 8

Instalarea incorectă a bunurilor

Orice neconformitate cauzată de instalarea incorectă a bunurilor este considerată ca reprezentând o neconformitate a bunurilor dacă:

- (a) instalarea face parte din contractul de vânzare și a fost realizată de vânzător sau sub răspunderea vânzătorului; sau
- (b) instalarea, destinată să fie realizată de consumator, a fost realizată de acesta și instalarea incorectă s-a datorat unor deficiențe în instrucțiunile de instalare furnizate de vânzător sau, în cazul bunurilor cu elemente digitale, de către vânzătorul sau furnizorul conținutului digital sau al serviciului digital.

*Articolul 9***Drepturile terților**

În cazul în care o restricție care rezultă din încălcarea oricărui drept al unui terț, în special a drepturilor de proprietate intelectuală, împiedică sau limitează utilizarea bunurilor în conformitate cu articolele 6 și 7, statele membre se asigură că consumatorul are dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate prevăzute la articolul 13, cu excepția cazului în care dispozițiile de drept intern prevăd nulitatea sau încetarea contractului de vânzare în astfel de cazuri.

*Articolul 10***Răspunderea vânzătorului**

(1) Vânzătorul răspunde față de consumator pentru orice neconformitate care există în momentul livrării bunurilor și care este constatată în termen de doi ani de la data respectivă. Fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (3), prezentul alineat se aplică, de asemenea, bunurilor cu elemente digitale.

(2) În cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă de conținut digital sau de servicii digitale pentru o anumită perioadă, vânzătorul răspunde, de asemenea, pentru orice neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care intervine sau este constatată în termen de doi ani de la momentul livrării bunurilor cu elemente digitale. În cazul în care contractul prevede furnizarea continuă pentru o perioadă de peste doi ani, vânzătorul răspunde pentru orice neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care intervine sau este constatată pe parcursul perioadei în care conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie furnizat conform contractului de vânzare.

(3) Statele membre pot menține sau introduce termene mai lungi decât cele menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Dacă, în temeiul dispozițiilor de drept intern, măsurile corective prevăzute la articolul 13 sunt supuse și unui termen de prescripție, statele membre se asigură că acest termen de prescripție îi permite consumatorului să facă uz de măsurile corective prevăzute la articolul 13 în cazul oricărei neconformități pentru care vânzătorul răspunde în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol și care este constatată în termenul menționat la alineatele respective.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, statele membre pot menține sau introduce numai un termen de prescripție pentru măsurile corective prevăzute la articolul 13. Statele membre se asigură că acest termen de prescripție îi permite consumatorului să facă uz de măsurile corective prevăzute la articolul 9 pentru orice neconformitate pentru care vânzătorul răspunde în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol și care este constatată pe parcursul perioadei menționate la alineatele respective.

(6) Statele membre pot prevedea că, în cazul bunurilor de ocazie, vânzătorul și consumatorul pot conveni asupra unor condiții contractuale sau acorduri având o perioadă de răspundere contractuală sau un termen de prescripție mai scurte decât cele menționate la alineatele (1), (2) și (5), cu condiția ca astfel de perioade ori termene mai scurte să aibă o durată de minimum un an.

*Articolul 11***Sarcina probei**

(1) Orice neconformitate care este constatată în termen de un an de la data la care bunurile au fost livrate este prezumată a fi existat deja în momentul livrării bunurilor, până la proba contrarie sau cu excepția cazului în care această prezumție este incompatibilă cu natura bunurilor sau cu natura neconformității. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, bunurilor cu elemente digitale.

(2) În locul termenului de un an prevăzut la alineatul (1), statele membre pot menține sau pot stabili un termen de doi ani de la momentul livrării bunurilor.

(3) În cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă de conținut digital sau de servicii digitale pentru o anumită perioadă, sarcina probei cu privire la conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul perioadei indicate la articolul 10 alineatul (2) îi revine vânzătorului în cazul unei neconformități care este constatată pe parcursul perioadei menționate la articolul respectiv.

*Articolul 12***Obligația de notificare**

Statele membre pot menține sau introduce dispoziții care să prevadă că, pentru a beneficia de drepturile sale, consumatorul trebuie să informeze vânzătorul cu privire la neconformitate în termen de cel puțin două luni de la data la care consumatorul a constatat neconformitatea respectivă.

*Articolul 13***Măsurile corective în caz de neconformitate**

- (1) În caz de neconformitate, consumatorul are dreptul de a beneficia de aducerea în conformitate a bunurilor, de a beneficia de o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Pentru ca bunurile să fie aduse în conformitate, consumatorul poate opta între reparație și înlocuire, cu excepția cazului în care măsura corectivă aleasă ar fi imposibilă sau, în comparație cu cealaltă măsură corectivă disponibilă, ar impune vânzătorului costuri care ar fi disproporționate, luând în considerare toate circumstanțele, inclusiv:
- (a) valoarea bunurilor în cazul în care nu ar fi existat neconformitatea;
 - (b) gravitatea neconformității; și
 - (c) dacă măsura corectivă alternativă ar putea fi executată fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator.
- (3) Vânzătorul poate refuza să aducă în conformitate bunurile dacă reparația sau înlocuirea sunt imposibile sau i-ar impune costuri care ar fi disproporționate, luând în considerare toate circumstanțele, inclusiv cele menționate la alineatul (2) literele (a) și (b).
- (4) Consumatorul are dreptul fie să obțină o reducere proporțională a prețului în conformitate cu articolul 15, fie să obțină încetarea contractului de vânzare în conformitate cu articolul 16, în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) vânzătorul nu a finalizat reparația sau înlocuirea sau, după caz, nu a finalizat reparația sau înlocuirea în conformitate cu articolul 14 alineatele (2) și (3), sau vânzătorul a refuzat să aducă în conformitate bunurile în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol;
 - (b) se constată o neconformitate, în pofida eforturilor vânzătorului de a o remedia;
 - (c) neconformitatea este de o asemenea gravitate încât justifică o reducere de preț sau dreptul la încetarea imediată a contractului de vânzare; sau
 - (d) vânzătorul a declarat că nu va aduce bunurile în conformitate într-un termen rezonabil sau fără inconveniente semnificative pentru consumator, ori acest lucru reiese clar din circumstanțele cazului.
- (5) Consumatorul nu are dreptul de a obține încetarea contractului dacă neconformitatea este minoră. Sarcina probei cu privire la caracterul minor al neconformității revine vânzătorului.
- (6) Consumatorul are dreptul de a suspenda plata unei părți restante din prețul bunurilor sau a unei părți a acesteia până în momentul în care vânzătorul își va fi îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive. Statele membre pot stabili condițiile și căile de exercitare de către consumator a dreptului său de a suspenda plata.
- (7) Statele membre pot reglementa dacă și în ce măsură o contribuție a consumatorului la neconformitate afectează dreptul acestuia la măsuri corective.

*Articolul 14***Repararea sau înlocuirea bunurilor**

- (1) Reparațiile sau înlocuirile se efectuează:
- (a) fără costuri;
 - (b) într-un termen rezonabil din momentul în care vânzătorul a fost informat de către consumator cu privire la neconformitate; și
 - (c) fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, ținând seama de natura bunurilor și de scopul pentru care consumatorul a solicitat bunurile în cauză.

(2) În cazul în care neconformitatea urmează să fie remediată prin repararea sau înlocuirea bunurilor, consumatorul pune bunurile la dispoziția vânzătorului. Vânzătorul preia bunurile înlocuite pe propria cheltuială.

(3) În cazul în care o reparație necesită demontarea bunurilor care au fost instalate într-un mod compatibil cu natura și cu destinația lor, înainte ca neconformitatea să fie constatată, sau în cazul în care bunurile respective urmează să fie înlocuite, obligația de a repara sau înlocui bunurile include demontarea bunurilor neconforme și instalarea bunurilor de înlocuire sau a bunurilor reparate, sau suportarea costurilor aferente demontării și instalării.

(4) Consumatorul nu este obligat să plătească pentru utilizarea normală a bunurilor înlocuite în perioada care a precedat înlocuirea acestora.

Articolul 15

Reducerea de preț

Reducerea de preț este proporțională cu diminuarea valorii bunurilor primite de consumator în comparație cu valoarea pe care bunurile ar avea-o dacă ar fi în conformitate.

Articolul 16

Încetarea contractului

(1) Consumatorul își exercită dreptul de a obține încetarea contractului de vânzare printr-o declarație către vânzător prin care își exprimă decizia de a obține încetarea contractului de vânzare.

(2) În cazul în care neconformitatea se referă doar la unele dintre bunurile livrate în temeiul contractului de vânzare și există un motiv de încetare a contractului de vânzare în temeiul articolului 13, consumatorul poate obține încetarea contractului de vânzare numai în raport cu bunurile respective, precum și cu orice alte bunuri pe care consumatorul le-a achiziționat împreună cu bunurile neconforme, în cazul în care consumatorului nu i se poate pretinde în mod rezonabil să accepte să păstreze numai bunurile conforme.

(3) În cazul în care consumatorul obține încetarea contractului de vânzare în ansamblul său sau în conformitate cu alineatul (2), în raport cu unele dintre bunurile livrate în temeiul contractului de vânzare:

(a) consumatorul returnează vânzătorului bunurile, pe cheltuiala acestuia din urmă; și

(b) vânzătorul îi rambursează consumatorului prețul plătit pentru bunuri, la primirea bunurilor sau a unei dovezi prezentate de consumator că bunurile au fost returnate.

În sensul prezentului alineat, statele membre pot stabili modalitățile de returnare și rambursare.

Articolul 17

Garanții comerciale

(1) Orice garanție comercială dă naștere unei obligații juridice pentru garant în condițiile stabilite în certificatul de garanție comercială și în anunțurile publicitare asociate, disponibile în momentul încheierii contractului sau anterior. În condițiile prevăzute la prezentul articol și fără a aduce atingere oricăror altor dispoziții aplicabile din dreptul Uniunii sau din dreptul intern, în cazul în care un producător oferă consumatorului o garanție de durabilitate pentru anumite bunuri pentru o perioadă de timp anume, producătorul răspunde direct față de consumator, pe întreaga perioadă acoperită de garanția de durabilitate, pentru repararea sau înlocuirea bunurilor în conformitate cu articolul 14. Producătorul îi poate oferi consumatorului condiții mai favorabile în certificatul de garanție comercială de durabilitate.

În cazul în care condițiile prevăzute în certificatul de garanție comercială sunt mai puțin avantajoase pentru consumator decât cele prevăzute în anunțurile publicitare asociate, garanția comercială dă naștere unei obligații juridice în condițiile stabilite în publicitatea privind garanția comercială, cu excepția cazului în care, înainte de încheierea contractului, anunțurile publicitare asociate au fost corectate în același mod sau într-un mod comparabil celui în care au fost făcute.

(2) Certificatul de garanție comercială este oferit consumatorului, pe un suport durabil, cel mai târziu în momentul livrării bunurilor. Certificatul de garanție comercială este formulat într-un limbaj simplu și inteligibil. Acesta conține următoarele elemente:

- (a) o declarație clară prin care se indică faptul că consumatorul are dreptul prin lege la măsuri corective din partea vânzătorului, fără costuri, în caz de neconformitate a bunurilor și că măsurile corective respective nu sunt afectate de garanția comercială;
 - (b) numele și adresa garantului;
 - (c) procedura pe care trebuie să o urmeze consumatorul pentru a obține aducerea în aplicare a garanției comerciale;
 - (d) indicarea bunurilor cărora li se aplică garanția comercială; și
 - (e) condițiile garanției comerciale.
- (3) Neconformitatea cu alineatul (2) nu afectează caracterul obligatoriu al garanției comerciale pentru garant.
- (4) Statele membre pot stabili norme privind alte aspecte referitoare la garanțiile comerciale care nu sunt reglementate de prezentul articol, inclusiv norme referitoare la limba sau limbile în care este pus la dispoziția consumatorului certificatul de garanție comercială.

Articolul 18

Dreptul la o acțiune în regres

În cazul în care vânzătorul răspunde față de consumator pentru o neconformitate care rezultă dintr-un act sau o omisiune, inclusiv omisiunea de a oferi actualizări ale bunurilor care conțin elemente digitale în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), a unei persoane în etapele anterioare ale lanțului de tranzacții, vânzătorul are dreptul să solicite măsuri corective din partea persoanei sau a persoanelor cărora le revine răspunderea din lanțul de tranzacții. Persoana căreia vânzătorul îi poate solicita măsuri corective, acțiunile relevante și condițiile de exercitare se stabilesc prin dispoziții de drept intern.

Articolul 19

Asigurarea respectării prezentei directive

- (1) Statele membre se asigură că există mijloace adecvate și eficace pentru a garanta respectarea prezentei directive.
- (2) Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispoziții care permit unuia sau mai multora dintre următoarele organisme, astfel cum se prevede în dreptul intern, să introducă o acțiune în fața unei instanțe judecătorești sau a organelor administrative competente, în temeiul dreptului intern, pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern:
- (a) organismele publice sau reprezentanții acestora;
 - (b) organizațiile de protecție a consumatorilor care au un interes legitim în protejarea consumatorilor;
 - (c) organizațiile profesionale care au un interes legitim să acționeze.

Articolul 20

Informarea consumatorilor

Statele membre adoptă măsuri adecvate pentru a asigura că informațiile privind drepturile consumatorilor în temeiul prezentei directive, precum și informațiile privind mijloacele de exercitare a acestora, sunt puse la dispoziția consumatorilor.

Articolul 21

Caracterul imperativ

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă, nu este obligatoriu pentru consumator niciun acord de natură contractuală care, în detrimentul consumatorului, exclude aplicarea dispozițiilor care transpun prezenta directivă în dreptul intern, derogă de la acestea sau le modifică efectele înainte ca neconformitatea bunurilor să fie adusă la cunoștința vânzătorului de către consumator.

(2) Prezenta directivă nu interzice vânzătorului să ofere consumatorului condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE

(1) În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).”;

(2) În anexa I la Directiva 2009/22/CE, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).”

Articolul 23

Abrogarea Directivei 1999/44/CE

Directiva 1999/44/CE se abrogă de la 1 ianuarie 2022.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 24

Transpunerea

(1) Până la 1 iulie 2021, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2022.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(2) Dispozițiile prezentei directive se aplică contractelor încheiate după 1 ianuarie 2022.

Articolul 25

Reexaminare

Până la 12 iunie 2024, Comisia reexaminează aplicarea prezentei directive, inclusiv a dispozițiilor sale referitoare la măsurile corective și sarcina probei – inclusiv în ceea ce privește bunurile de ocazie sau bunurile vândute prin licitații publice – precum și la garanția comercială de durabilitate a producătorului, și întocmește un raport pe care îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Raportul evaluează în special dacă aplicarea prezentei directive și a Directivei (UE) 2019/770 asigură un cadru consecvent și coerent pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne în ceea ce privește furnizarea de conținut digital, de servicii digitale și de bunuri cu elemente digitale, în conformitate cu principiile aflate la baza politicilor Uniunii. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Cu toate acestea, articolul 22 se aplică de la 1 ianuarie 2022.

*Articolul 27***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 mai 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 1999/44/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	<i>Articolul 1</i>
Articolul 1 alineatul (2) litera (a)	Articolul 2 punctul 2
Articolul 1 alineatul (2) litera (b) prima liniuță	Articolul 3 alineatul (4) litera (b)
Articolul 1 alineatul (2) litera (b) a doua și a treia liniuță	Articolul 2 punctul 5 litera (a)
Articolul 1 alineatul (2) litera (c)	Articolul 2 punctul 3
Articolul 1 alineatul (2) litera (d)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 1 alineatul (2) litera (e)	Articolul 2 punctul 12
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 punctul 15 și articolul 3 alineatul (5) litera (a)
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 2 alineatul (2) litera (a)	Articolul 6 litera (a) și articolul 7 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (2) litera (b)	Articolul 6 litera (b)
Articolul 2 alineatul (2) litera (c)	Articolul 7 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (2) litera (d)	Articolul 7 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 8
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 13 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (1) litera (a)
Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 2 punctul 14
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 4	Articolul 18
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 10 alineatele (1), (2), (3), (4) și (5)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 12
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 11
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)

Directiva 1999/44/CE	Prezenta directivă
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 10 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 3 alineatele (6) și (7)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 4
Articolul 9	Articolele 19 și 20
Articolul 10	Articolul 22
Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 24 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 24 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (1) al patrulea paragraf
Articolul 12	Articolul 25
Articolul 13	Articolul 26
Articolul 14	Articolul 27

